

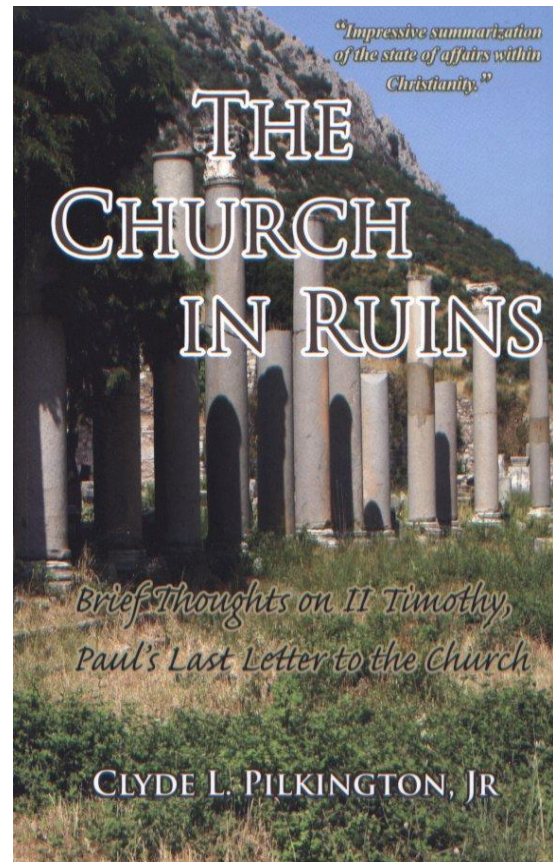
DE KERK IN PUIN

(The Church in Ruins)

*Een korte overdenking van
2 Timotheüs
Paulus' laatste brief aan de kerk*

Door

Clyde L. Pilkington Jr.

Opgedragen aan:

de leden van Christus' Lichaam die, over de twee voorbije millennia, ondanks tegenstand en beproeving, buiten het religieuze systeem, trouw hun ambassadeurschap hebben uitgeoefend.

De kerk in puin (oorspronkelijke titel: The Church in Ruins) - een korte overdenking van 2
Timotheüs, Paulus' laatste brief aan de kerk, door Clyde L. Pilkington, Jr.
Copyright 2009/2011 © Clyde L. Pilkington, Jr.
Alle rechten voorbehouden.

Oorspronkelijk gepubliceerd in "The Bible Student's Notebook" (ISSN: 1936-936) ©2001

Uitvoerend editor: André Sneidar
Layout en ontwerp: Great Adventure in Faith
Vertaling: Het Beste Nieuws
Omslagontwerp: Clyde L. Pilkington, III.
Omslag foto: Aarom Locker (Efeze ruïnes)
ISBN-10: 1-934251-59-3
ISBN-13: 978-1-934251-59-1
Uitgegeven door:
Bible Student's Press™
An imprint of Pilkington & Sons
P.O. Box 265
Winber, PA 15963 United States of America
1-800-784-6010

Voor méér informatie over uitgaven van Bible Student's Press, ga naar

www.biblestudentspress.com

Voor meer informatie over andere Bijbelstudie materiaal, bezoek:

www.studyshef.com

De kerk in puin

(The Church in Ruins)

Een korte overdenking van 2 Timotheüs

Paulus' laatste brief aan de kerk.

Door Clyde L. Pilkington Jr.

Index.

[Voorwoord](#)

[Inleiding](#)

Achtergrond

[Paulus' liefdevolle brieven aan de buitenstaanders](#)

[Paulus' bediening in Asia](#)

[De waarschuwingen aan de oudsten](#)

[Het laatste woord van onze apostel](#)

2 Timotheüs Hoofdstuk 1

[Paulus' unieke apostelschap](#)

[Paulus' genade apostelschap](#)

[Belofte van leven in Christus Jezus](#)

[Wees niet bang, wees niet beschaamd](#)

[Niet beschaamd](#)

[Deelnemers aan de benauwdheden van het evangelie](#)

[Hou vast aan Paulus' woorden](#)

[Allen hoorden, allen keerden zich af](#)

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

[Wees sterk in genade](#)

[Onderwijs trouwe mannen](#)

[Voorbeelden voor Timotheüs](#)

[De lijdende soldaat](#)

[De trouwe atleet](#)

[De vruchtbare boer](#)

[Het geheim van Paulus' evangelie](#)

[Als een misdadiger](#)

[Studeer om jezelf waardig te tonen](#)

[Een drievoudige verdeling](#)

[Gedesoriënteerd en omvergeworpen](#)

[Het zekere fundament](#)

[Vertrek uit religieuze ongerechtigheid](#)

[Het huis van God en het Grote Huis](#)

[De grootste show op Aarde](#)

[Het mysterie van ongerechtigheid vs. Het mysterie van godsvrucht](#)

[Zelfreiniging van het Grote Huis](#)

[Bijeenbrengen tijdens de afval](#)

[De buitenstaanders](#)

[Religieuze lusten](#)

[Niet alleen](#)

[Zachte instructie](#)

2 Timotheüs Hoofdstuk 3

[Het zal erger worden](#)

[Vorm van goddelijkheid](#)

[Keer weg](#)

[Weggeleid van huis](#)

[Weggeleid met diverse lusten](#)

[De kruipers](#)

[Beladen met zonden](#)

[Altijd lerend](#)

[Een imitatie](#)

[Een vervolging](#)

[Zijn die we zijn](#)

[Niet nodig elders te kijken](#)

[Volwassen zoonschap](#)

[De bron van alle bediening](#)

2 Timotheüs Hoofdstuk 4

[Ze zullen gezonde leer niet verdragen](#)

[Hun oren afgekeerd van de waarheid en toegekeerd naar fabeltjes](#)

[Doe het werk van een evangelist](#)

[Een eenzaam positie](#)

[Alleen staan](#)

[Dus toch niet zo eenzaam](#)

[Eenzaam, maar nooit alleen](#)

Naschrift

[Lijden in de laatste dagen](#)

Een Bijbelstudent's vertaling

[2 Timotheüs 1](#)

[2 Timotheüs 2](#)

[2 Timotheüs 3](#)

[2 Timotheüs 4](#)

[Bibliografie](#)

[Aanbevolen lezen](#)

Voorwoord

De waarheden die we leren zijn bedoeld om onze levens te veranderen. Door het bestuderen van Gods woord zouden we moeten groeien; en als we groeien komt er een punt in ons leven waar we aangezet worden om beslissingen te nemen. Deze moment zijn cruciaal voor de voortgang van onze geestelijke groei.

De waarheden die in dit boek worden gepresenteerd, komen voort uit een diepe, lang gedragen worsteling van het hart. Toen ik nog pastor was begon ik te twifelen aan de legitimiteit van de menselijke organisatie die “kerk” wordt genoemd, inclusief mijn eigen rol in dit mensgemaakte systeem.

Uiteindelijk verliet ik mijn “professionele” bediening en het institutionele Christendom. Dit was geen gemakkelijk proces – het was in feite hartverscheurend. Alles wat ik wist over de christelijke wandel had z’n wortels er in. De daarop volgende jaren werd ik zwaar beproefd, met een voortdurende druk van buiten en van binnen die altijd bij mij aanwezig was om terug te keren naar het georganiseerde religieuze systeem dat ik had verlaten.

Ik verlangde intens naar geestelijke richtinggeving en persoonlijk vrede. In de stilte van mijn eigen reis door de wildernis vond ik het in de studie over 2 Timotheüs. De waarheden van deze brief zouden trillend in mij tot leven komen en zouden duidelijk de weg aanwijzen naar deze nieuwe koers van mijn leven, zoals ze dat gedaan hadden voor de geliefde heiligen die dit pad vóór mij bewandeld hadden.

Dit werk is een korte en zwakke poging om de waarheden van 2 Timotheüs te presenteren zoals ik die ben gaan omarmen. Het is geen oproep voor een opwekking van “de kerk”, want het is duidelijk dat dit niet Vader’s plan is. Het is veeleer een oproep aan individuele mensen – mensen van wie de plaats in het “christelijke” religieuze systeem hen leeg heeft achter gelaten, geblokkeerd en rusteloos – om wakker te worden voor de roep van Vader om Zijn trouwe dienaar te zijn en buiten dat systeem te staan om uit te zien naar andere trouwe mensen.

Het is mijn gebed dat de lezer van dit boek er een is van die trouwe mensen die Vader roept, en dat deze weinige paginas door Hem gebruikt zullen worden om u op uw reis te helpen in dezelfde mate dat het mij hielp op de mijne.

Voor de liefde van God en Zijn waarheid,
Clyde L. Pilkington, Jr.

Inleiding

Wanneer mensen de waarheid leren over Paulus' apostelschap en boodschap, stellen zij vaak vragen als deze: "Wat gebeurde er met het Christendom?" "Wanneer verliet de kerk Paulus' evangelie?" Hoe zijn we in zo'n puinhoop terecht gekomen?"

Het echte antwoord op deze vragen is niet te vinden in de kerkgeschiedenis. Het antwoord wordt veel vroeger dan dat gevonden – in de brieven van Paulus, onze apostel.

Waar past de gelovige die God volgt in de religies van vandaag? Tot welke denominatie of kerk zouden we moeten behoren? In dit boek zullen we kijken naar de laatste woorden van onze apostel, zoals die te vinden zijn in het boek 2 Timotheüs. Het is daar dat we de laatste marsorders voor de kerk zullen vinden. Het begrijpen van deze brief van Paulus is essentieel voor het weten te lopen als *"een voorwerp ... met eer, geheiligd zijnde, bruikbaar voor de eigenaar, voor ieder goed werk gereed gemaakt."*(2Tim. 2:21;SW)

Leden van het Lichaam van Christus, "de kerk" – de ecclesia – zijn Gods uitgeroepen. 2 Timotheüs in hun ware verhaal.

Achtergrond.

Paulus' liefdevolle brief aan de buitenstaanders

Sinds de laatste dagen van Paulus' bediening is de kerk, het Lichaam van Christus, in een toestand van puin geweest. De geschiedenis van haar toestand wordt weerspiegeld door het verslag van Israels afvalligheid. Israel leefde nooit ten volle naar alle beloften en in de positie die de Heer aan hen had gegeven. Op een bepaald moment werden ze zelfs weggevoerd van hun goddelijke roeping, in de Babylonische ballingschap. Toen hen de gelegenheid werd gegeven terug te keren naar hun door God gegeven land, verkoos slechts een klein overblijfsel om de gemakken en bekendheid van Babylon achter zich te laten en naar huis te gaan.

Zo is het ook met de kerk. Als geheel is haar geschiedenis die van het lang geleden verlaten hebben van haar positie in Christus. In feite is het Lichaam van Christus grotendeels bevredigd en tevreden achtergebleven in een soortgelijke "Babylonische ballingschap." Zij die verlicht werden over hun toestand van gevangenschap en hun ware identiteit en vrijheid in Christus, en de reis uit "Babylon" ondernomen hebben, zijn maar met weinigen. Dus wanneer wij klagen over "arm Israel" en hun lange en trieste geschiedenis van afvalligheid, moeten we een lange blik in de spiegel werpen en ons er van bewust worden dat het Lichaam van Christus het niet beter heeft gedaan!

Paulus getuigt over deze toestand van in puin liggen in zijn tweede brief aan Timotheüs. Hij stelt regelrecht dat "dat zij allen weggekeerd werden van mij, degenen in Asia" (1:15). Wat er nu zo van belang is aan deze ontboezeming, is dat het Efeze (dat de hoofdstad was van de Romeinse provincie Asia) is waar Paulus een tweejarige onderwijsbediening doorbracht, waarvan het resultaat was: "allen die in Asia wonen het woord van de Heer horen, Joden zowel als Grieken." (Hand. 19:10).- Nogal een tegenstelling van "allens", nietwaar? Het begon met "allen...hoorden" en het eindigde met "allen weggekeerd".

Gedurende de tijd tussen deze twee passages had Paulus zelfs een brief geschreven aan de heiligen in Efeze. Deze brief was er een waarin Paulus het toppunt van "de onthulling van het geheimenis" had uiteengezet, dat aan zijn zorg was toevertrouwd.

Toch waren het juist deze heiligen, die de begunstigden waren geweest van zo'n lange, persoonlijke bediening van Paulus, en de ontvangers van zo'n rijke brief, die zich "allen weggekeerd" hadden van hem. Het Lichaam van Christus lag in puin terwijl Paulus in een Romeinse gevangenis zat, klaar om geëxecuteerd te worden.

Achtergrond

Paulus' bediening in Asia

Om het belang van Paulus' uitspraak dat *"allen die in Asia zijn, zijn van mij weggekeerd"* (1:15) te kunnen vatten, moeten we eerst begrijpen was "Asia" betekent.

"Asia" was in Bijbelse tijden een Romeinse provincie die het westelijk deel van Klein Azië besloeg. De stad Efeze was er de hoofdstad van. Paulus wijdde een belangrijk deel van zijn bediening aan deze regio:

Locatie in Asia	Verwijzing in Handelingen
Mysia	16:7
Troas	16:8
Efeze	18:18-21; 19:1.41
Assos	20:13
Mitylene	20:14
Chios	20:15
Samos	20:15
Trogyllium	20:15
Milete	20:15
Kos	21:1
Rhodos	21:1

"Jullie weten vanaf de eerste dag waarop op in de provincie Asia binnen stapte ... herinnerend dat drie jaren, nacht en dag, ik niet ophoud met tranen een ieder vermanend."*
(Hand. 20:18,31;SW)

Een serieuze toestand die niet tot Asia beperkt was.

Deze geruïneerde toestand van de kerk, het Lichaam van Christus, was niet beperkt tot de Romeinse provincie Asia. Paulus heeft het over het probleem in Asia omdat dit was waar de ontvanger van deze brief woonde. Dit is de puinhoop waarvan Timotheüs zich wel bewust was. Daarom begint hij deze uitspraak met: *"Jij hebt dit waargenomen: dat zij allen weggekeerd werden van mij, degenen in Asia"*. Eerlijk gezegd verspreidde deze afval van het lichaam van Christus zich doorheen heel het Romeinse rijk.

Paulus zei over de eerste dag van zijn rechtszaak van deze laatste Romeinse gevangenzetting: *"Bij mijn eerste verdediging kwam niemand met mij mee, maar allen hebben mij verlaten"*(2Tim. 4.16). Er was niemand in Rome die kwam en Paulus terzijde stond! Dit was na ongeveer 22 jaren bediening in het Romeinse Rijk. Het was na het schrijven van een heerlijke brief aan de heiligen in Rome en na naar Rome te zijn gekomen en daar, vanuit zijn huis, twee jaren te hebben onderwezen.

"Hij nu verblijft twee hele jaren in het eigen gehuurde huis en hij verwelkomde allen die naar hem toe kwamen, verkondigend het koninkrijk van God en onderwijzend dat wat de Heer Jezus Christus betreft, onverhinderd, met alle vrijmoedigheid."(Hand. 28:30,31;SW)

Wat gebeurde er met alle Romeinse heiligen? Ze lieten hem *allemaal* in de steek!

Wanneer mensen vragen, zoals ze vaak zullen doen, wanneer de problemen van de kerk begonnen, hoeven we niet naar verschillende perioden van de menselijke kerkgeschiedenis te kijken; we hoeven alleen naar het goddelijk verslag over deze afvalligheid te zien, zoals die werd opgetekend in de tweede brief aan Timotheüs. Terwijl Paulus zijn executie afwachtte in de donkere, vochtige kerker

van een Romeinse gevangenis, lag de kerk, het Lichaam van Christus, in haar eigen gevangenis, een gevangenis van afvalligheid en puin!

Achtergrond.

De waarschuwing aan de oudsten

Bij het verlaten van de regio Asia, waarschuwde Paulus de oudsten van Efeze (Hand. 20:17-38; 60 n.Chr.) voor de ernstige gevaren die voor hen lagen

“Ik heb waargenomen dat, na mijn buiten bereik zijn, wolven bij jullie binnen zullen komen, het kuddeetje niet sparend. En uit jullie zelf zullen mannen opstaan, verdraaide dingen sprekend, om de discipelen weg te trekken, achter hen” (Hand. 20:29,30;SW)

Paulus zei niet: “Want er is een grote kans dat na mijn afscheid...” Hij zei: *“Ik heb waargenomen dat..”* **Hij wist het.** Paulus profeteerde over de toekomst van de heiligen in Asia. Het Lichaam van Christus zou deze zware test niet bespaard worden; maar zouden ze gehoor geven aan deze ernstige waarschuwing?

De waarschuwing door zijn brieven.

Dat is niet alles!

Na te zijn weggegaan schreef Paulus ook drie brieven aan de heiligen in deze provincie, Asia.
Efeze (64 n.Chr.)
Kolosse (64 n.Chr.)
Filemon (die in Kolosse woonde; 64 n.Chr.).

Paulus waarschuwde de heiligen in Kolosse voor het echte gevaar van buit te zijn van een geestelijke oorlog:

“Ziet er op toe dat niemand van jullie de rover zal zijn ... jullie zijn gecompliceerd geworden in Hem”(Kol. 2:8,10;SW)

“Laat niemand dan jullie oordelen ... zich niet houdend aan het Hoofd” (Kol. 2:16,19;SW)

Paulus waarschuwde de heiligen van Efeze voorbereid te zijn voor *“de boze dag”* van beproeving die voor hen lag.

*“Voor het overige: wordt bekrachtigd in de Heer en in de macht van Zijn kracht. Doet aan de wapenuitrusting van God, opdat jullie kunnen standhouden tegen de krijgslieden van de Lasteraar, want aan ons is niet de worsteling tegen bloed en vlees, maar tegen de soevereiniteiten, tegen de autoriteiten, tegen de werelddrachten van deze duisternis, tegen de geestelijke machten van de boosheid onder de hemelingen. Daarom: neemt op de wapenuitrusting van God, opdat jullie kunnen weerstaan in de **boze dag** en, alles gedaan hebbend, blijven staan” (Efe. 6:10-13;SW)*

En toch, in een tijdspanne van zes jaren, vanaf de tijd dat hij de oudsten in Efeze waarschuwde voor deze gevaren, hadden allen in Asia zich van Paulus en zijn boodschap afgekeerd (2Tim. 1:15).

Wat zegt Paulus dat het uiteindelijke resultaat zou zijn van het afkeren van hem door de heiligen in Asia?

“Want de era zal zijn dat zij de gezonde leer niet meer zullen toelaten, maar zij zullen naar de eigen verlangens leraren bijeenzamelen, omdat het gehoor verwend is, en zij zullen zeker het gehoor wegdraaien van de waarheid en zij zullen naar de mythen gekeerd worden” (2Tim. 4.3,4;SW)

En waar staat Asia, deze regio waarin Paulus zoveel investeerde, vandaag geestelijk? Het is het westelijk deel van Turkije en is 98% Moslim! Je krijgt geen voordeel uit het negeren van wat Paulus schreef!

Achtergrond.

Het laatste woord van onze apostel

Het boek 2 Timotheüs is van groot belang, want het is Paulus' laatste brief. Het werd geschreven om de afval te beschrijven die al over de kerk was gekomen. We hebben veel voordeel van deze brief wanneer ons dit bewust doet zijn en goede nota nemen van de persoonlijke en individuele aard er van. Paulus' laatste woord is niet aan de kerk als geheel, maar aan een individueel lid er van. Het is een brief van opbouw en instructie met het oog op de wijdverspreide afval.

2 Timotheüs is een van Paulus' "Gevangenisbrieven," zoals opgemerkt kan worden in 1:8,16,17. Hij werd geschreven tijdens zijn tweede Romeinse gevangenschap (± 67-68 n.Chr). Toen hij deze brief schreef aan zijn naaste vriend, was de tijd van zijn executie zeer nabij (4:16).

We maken een beetje ruimte vrij om op te merken wat anderen over deze cruciale brief van 2 Timotheüs hebben geschreven.

Sir Robert Anderson:

"Dezelfde apostel die had gejuicht over het feit dat "al de wonenden in Asia het woord van de Heer horen"(Hand. 19:10;SW), leefde lang genoeg om deze klaagzang te kunnen schrijven: "Jij hebt dit waargenomen: dat zij allen weggekeerd werden van mij, degenen in Asia"(2Tim. 1:15;SW). En dan, een nog veel weidser zicht op de toestand van de kerk nemend, gaf hij de sombere voorspelling: "Maar boze mensen en oplichters zullen vooruitgang boeken, van kwaad tot erger, misleidend en misleid wordend"(2Tim. 3:12;SW)¹.

C.I.Scofield:

2 Timotheüs heeft te maken met de persoonlijke wandel en getuigenis van een echte dienaar van Christus in een dag van afval en achteruitgang. De sleutelzinsneden zijn: *"dat zij allen weggekeerd werden van mij"* (1:15) en: *"Een goed soldaat van Jezus Christus"*(2:3)².

George Williams:

[2 Timotheüs] ziet de kerk in puin, en geeft de man van God instructies over zijn persoonlijk gedrag te midden van de puinhopen³.

Charles Welch:

In plaats van een kerk bestuurd door bisschoppen, hebben we het staan op individueel getuigen. Daarom, terwijl we de vroegere brieven van het geheimenis waarderen voor de onthulling die zij brengen, waarderen we 2 Timotheüs voor een boodschap die past bij de trieste, afvallige dagen waarin ons lot is geworpen.⁴

F.B.Hole:

We hebben niet een zekere kennis over hoeveel jaren voorbij gingen tussen het schrijven van de 1^e en 2^e brief aan Timotheüs, maar kennelijk was er voldoende tijd geweest voor de ontwikkeling van een neergaande beweging in de kerk van God. De

verschillende aard van beide brieven maakt dit heel duidelijk. In de eerste brief ontvangt Timotheüs opdrachten over de goede orde binnen de kerk en wordt hij aangemoedigd die te handhaven in geval wanorde die bedreigde. In de tweede zien we er al ernstige afwijkingen waren ontstaan, met als gevolg dat wat officieel is niet wordt genoemd en er een beroep wordt gedaan op individuele trouw.⁵

J.N.Darby:

De eerste brief aan Timotheüs geeft aanwijzingen voor de orde binnen de bijeenkomsten; de tweede voor het pad van de dienaar van God wanneer er wanorde en falen is. ... De tweede brief aan Timotheüs heeft een bijzonder karakter... Paulus ziet de puinhoop voor zich van wat hij had gebouwd en waarover hij zo trouw had gewaakt ... Het principe van individuele trouw, van individuele verantwoordelijkheid naar God, wordt gevestigd en boven alle andere overwegingen gezet.⁶

D.L. McCroskey:

Toen Paulus in Handelingen 20:37 op punt stond aan boord te gaan van zijn schip, huilden zijn geliefde Efezische broeders zeer en kusten hem, verdriet hebben omdat ze zijn gezicht niet meer zouden zien. Maar in de brief die voor ons ligt zien we hem ongeveer zes jaren later schrijven dat de tijd van zijn afscheid van dit leven nabij is. En dit keer zijn er geen broeders om te huilen en hem te omarmen en hem te troosten. Hij schreef: *“Alleen Lukas is bij mij.”*

Hoe tragisch was het dat de grote wereldafval al was begonnen, zelfs al vóór Paulus' dood ... Zij keren weg van Paulus en zijn boodschap ... en Judaïsme en Christendom worden meer en meer met elkaar vermengd. Sinds die tijd hebben kerkleiders in het Christendom Paulus altijd gemeden, zelfs tot vandaag toe!

Vrijwel alle fouten in Christendom van vandaag komen voort uit onwetendheid over of de ontkenning van Paulus' evangelie van genade en zijn onthulling van het geheimenis. In Romeinen 16:25 schreef hij: *“De bij machte Zijnde jullie te versterken* naar mijn evangelie en de verkondiging van Jezus Christus, naar de onthulling van het geheim, tijdens de aionische tijden verzwegen”*. Hoe dan kunnen gelovigen opgebouwd worden in waarheid, wanneer zij Paulus' bijzondere evangelie (Galaten 1:11,12) ontkennen, net als de onthulling van het geheimenis dat door hem werd onthuld?⁷

E.W. Bullinger:

Het prominente kenmerk van deze brief is het vertrek van de “kerk” van de waarheid (zie 1:16; 2:17; 3:8; 4:4). Als het zo ver is dat *“allen weggekeerd werden van mij, degenen in Asia,”* roept Paulus Timotheüs, zijn “zoon”, op *“sterk te zijn in de genade die is in Christus Jezus.”* Niet langer wordt er, zoals in de eerste brief, en in die aan Titus, gesproken over de apostolische leiding voor de kerkleiding of bediening van welke aard dan ook. Er zijn nu maar twee dingen mogelijk: *“Preek het woord”(4:2)* en *“wat jij van mij hoort onder vele getuigen, vertrouw dat toe aan vertrouwde mensen, die bekwaam zullen zijn ook anderen te onderwijzen”(2:2)* ... Paulus spreekt zelfs van nog slechtere dagen die zullen komen, gevaarlijk en pijnlijk, *“in de laatste dagen”(3:1; 4:8)*. De enige opdracht in verband hiermee is: *“blijf bij wat je leerde en toevertrouwd werd, waargenomen hebbend door wie jij werd geleerd”(3:13;SW).*⁸

A.E.Knoch:

[Paulus] heeft de hoogste titels die een dienaar van Christus in deze era kan krijgen. Hij heeft een drievoudige kroon, veel mooier dan die van de Roomse paus vandaag heeft. Hij was een Verkondiger, een Apostel en een Leraar van de natiën. Zijn kerkgebied was de wereld, iedere natie van de bewoonde Aarde inbegrepen. Doorheen de tijd breidde zijn bediening zich in deze era uit, want hij sprak niet alleen, maar hij maakte zijn boodschap onsterfelijk door zijn pen. Hij was de eerste die de afschaffing van de dood verkondigde en leven en onvergankelijkheid aan het licht bracht. Geen van de apostelen voor hem had zo'n boodschap. Geen van hen had zijn bereik, in ruimte of tijd. Zijn leer stijgt ver uit boven die van wie dan ook voor of na hem...

Wat was zijn aardse beloning? Bouwden ze voor hem een enorme kathedraal, zoals die welke later ter ere van Petrus werd gebouwd in Rome? Zetten ze hem op een juwelentron, met een glinsterende kroon op zijn hoofd? Kwamen ze om hem te aanbidden en hem te kussen, zoals ze nu "Sint" Petrus bronzen teen doen? Verre van dat! Toen onze Heer werd gekruisigd, verlieten Zijn discipelen Hem en vluchtten weg. Zo verlieten ook, toen Paulus gevangen werd gezet, de meeste van zijn volgelingen hem en schaamden zich er voor iets met hem van doen te hebben. Ja, hij was zo afgesneden van zijn vroegere vrienden, dat het moeilijk was hem te vinden, zelfs door hen die zich niet voor hem schaamden(2Tim. 1:17).

Waarom onderging Paulus dit beschamende gebrek aan eerbied? Omdat hij Gods ambassadeur was voor een rebellerende wereld. Omdat hij, als de verkondiger en apostel en leraar van de natiën, trouw was aan het evangelie dat aan hem was toevertrouwd. Omdat hij Gods doelstelling bekend maakte en de genade die de onze is in Christus Jezus door Zijn kruisiging en begrafenis en opstanding en verheerlijking. Omdat hij in zijn evangelie de afschaffing van de dood leerde en de levendmaking van allen. Omdat deze beschamende behandeling van Gods zeer hoog geëerde en allerhoogst gezegende van alle dienaren van Christus, essentieel is als een achtergrond voor de onthulling van Zijn allesoverstijgende genade, niet alleen aan de mensheid, maar ook aan al Zijn schepselen in de hemelse gebieden, niet alleen nu, maar in de eionen die nog komen.

Paulus zelf wist dit; daarom staat hij er op te zeggen dat hij niet beschaamd wordt(2Tim. 1:12). Maar hij was niet zozeer bezorgd over zichzelf, alswel over het evangelie dat aan hem was toevertrouwd. Wat zou er van terecht komen als hij er niet meer zou zijn? Timotheüs was over en een paar anderen, maar de grote massa van hen die hij had bereikt schijnen hem verlaten te hebben. Bovendien waren er krachten aan het werk die de heiligen van hem en zijn onderwijs deden wegkeren. Fygelus en Hermogenes waren slechts voorbeelden van de velen in de provincie Asia, waar hij zulke grote aantallen had bereikt en aan wie hij zijn grootste brieven had geschreven. En toch werd hij niet beschaamd, want hij wist Wie hij had geloofd en was er van overtuigd dat Hij in staat was om te bewaken wat voor die dag aan hem was toevertrouwd (2Tim. 1:12).

Een van de grootste wonderen van de zogeheten "Christelijke eeuwen" is de voortdurende volharding of herleving van Paulinische waarheid. Die was vrijwel

geheel op de achtergrond geraakt voordat Paulus zelf van het toneel werd weggenomen. We lezen er maar zelden over in de kerkelijke geschiedenis, omdat het maar weinig indruk maakte op de tijden. Er waren zwakke opflinkeringen tijdens de Waldenzen in Zwitserland en de Hussieten in Bohemen; Luther en zijn helpers heroverden een weinig in Duitsland; Wycliffe en Darby maakten in Engeland enige vordering; maar vrijwel in alle gevallen was er geen duidelijke scheiding van de Besnijdenis Schrift, en deze domineerde en verduisterde het licht...

... De grote massa van hen die in deze bediening gered zijn, kennen noch stellen de gunst op prijs die hun lot vorm geeft. Nee, de meesten van hen ontkennen die actief en wijzen hen af die proberen ze aan hen duidelijk te maken. Ze worden gered door een genade die zij verachten, want het neemt van hen de mantel van hun eigen rechtvaardigheid weg.⁹

1. Sir Robert Anderson – The Buddha of Christendom, page 37
2. C.I.Scofield – the Scofield Reference Bible
3. George Williams - the Student's Commentary on the Holy Scriptures
4. Charles Welch - The Berean Expositor
5. F.B. Hole – Paul's Epistles
6. J.N.Darby – The Synopsis of the Books of the Bible
7. D.L.McCoskey – 2 Timothy, The Divine Outline of World Apostasy, The Last Day Messenger, November-December 1975
8. E.W.Bullinger – The Companion Bible, p. 1808
9. A.E. Knoch – The Problem of Evil, pp.270ff, Concordant Publishing Concern, 2008

2 Timotheüs Hoofdstuk 1

Paulus' unieke apostelschap

“Paulus, apostel van Christus Jezus door de wil van God, naar de belofte van het leven in Christus Jezus” (2Tim. 1.1;SW)

Paulus was niet een van de twaalf apostelen; hij had een uniek, speciaal apostelschap gekregen van de Heer, Jezus Christus.

Paulus was niet gekozen tijdens de aardse bediening van Christus.

De twaalf apostelen werden gekozen in Mattheüs hoofdstuk tien:

“De namen nu van de twaalf apostelen zijn deze: eerst Simon, die Petrus wordt genoemd, en Andreas, zijn broer, en Jakobus, de zoon van Zebedeüs, en Johannes, zijn broer. Filippus en Bartholomeüs; Thomas en Mattheüs, de tollenaar; Jakobus, de zoon van Alfeüs, en Thaddeüs; Simon, de Kanaäniet en Judas Iscariot, die Hem ook over geeft. Deze twaalf zendt Jezus uit, hen opdracht gevend...”(Matt. 10:2-5;SW)*

Paulus werd niet gekozen als vervanger van Judas

God koos Matthias als vervanger van Judas.

“En biddend zeggen zij: U, Heer, kenner van het hart van allen, wijst U de ene aan die U kiest uit deze twee, om de plaats te krijgen van deze bediening en apostelschap, waartegen Judas overtreden heeft, om naar de eigen plaats te gaan. En zij geven aan hen loten en het lot valt op Matthias en hij werd genoemd met de elf apostelen.” (Hand. 1:24-26;SW)

Paulus voldeed niet aan de vereisten om een van de twaalf te zijn

Er waren zeer specifieke en gedetailleerde vereisten om een van de twaalf te kunnen zijn. Paulus voldeed niet aan deze vereisten.

“Dan moet van de mannen met ons samenkomend in al de tijd waarin de Heer Jezus bij ons inging en uitging, beginnend vanaf de doop van Johannes tot de dag waarop Hij van ons werd opgenomen, een van deze getuige worden van de opstanding van Hem, samen met ons.”(Hand. 1:21,22;SW)

Hij zou al de tijd dat de Heer onder hen was in het gezelschap geweest moeten zijn, van *“beginnend vanaf ... tot de dag”* van Christus' hemelvaart.

Paulus ontving en predikte een ander evangelie dan dat van de twaalf

“waarnemende dat mij het evangelie van de onbesnijdenis was toevertrouwd, net zoals Petrus van de besnijdenis” (Gal. 2:7;SW)

Paulus ontving de onthulling van zijn evangelie niet van de twaalf apostelen

“Want ik maak jullie het evangelie bekend, broeders, het evangelie door mij gebracht, dat het niet is naar de mens, want ook ontving ik het niet van een mens, noch werd het mij geleerd, maar door openbaring van Jezus Christus.” (Gal. 1:11,12;SW)

Paulus noemt dit evangelie dat hij door onthulling van Jezus Christus ontving *“mijn evangelie.”*

*“in de dag waarin God het verborgene van de mensen zal oordelen, naar **mijn evangelie**, door Jezus Christus.”(Rom. 2.16;SW)*

*“De bij machte Zijnde jullie te versterken naar **mijn evangelie** en de verkondiging van Jezus Christus, naar de onthulling van het geheim, tijdens de aionische tijden verzwegen, maar nu, getoond door profetische geschriften, naar opdracht van de aionische God, tot gehoorzaamheid van geloof bekend wordt gemaakt onder alle natiën.”(Rom. 16:25,26;SW)*

Paulus had een apostelschap dat anders was dan dat van de twaalf apostelen

Petrus en de twaalf waren apostelen voor de Besnijdenis – de Joden – terwijl Paulus de apostel was voor de heidenen – de natiën. Paulus was Gods internationale apostel.

“want Hij die werkt voor Petrus in het apostelschap van de besnijding, werkt ook voor mij in de natiën,” (Gal. 2:8;SW)

“Maar tot jullie, de natiën, zeg ik: zeker omdat ik apostel van de natiën ben, verheerlijk ik mijn bediening” (Rom. 11.13;SW)

2 Timotheüs Hoofdstuk 1

Paulus' genade apostelschap

"Paulus, apostel van Christus Jezus door de wil van God, naar de belofte van het leven in Christus Jezus" (2 Tim. 1:1;SW)

Niet alleen was Paulus niet een van de twaalf apostelen, hem werd ook een nieuwe boodschap gegeven, over een nieuwe bedeling, met een nieuwe opdracht, uitlopend op het vormen en bouwen van een nieuw volk.

Paulus bracht een nieuwe boodschap

Paulus predikte niet wat de twaalf leerden. Hij predikte veeleer het evangelie van de genade van God.

Er zijn vele evangeliën in de Bijbel. Paulus werd gekozen om te getuigen van *"het evangelie van de genade van God."*

"en de bediening te volmaken, die ik kreeg van de Heer Jezus, om het evangelie van de genade van God te betuigen" (Hand. 20:24;SW)

Het evangelie kwam niet via anderen tot Paulus; het was een goddelijke onthulling.

"Want ik maak jullie het evangelie bekend, broeders, het evangelie door mij gebracht, dat het niet is naar de mens, want ook ontving ik het niet van een mens, noch werd het mij geleerd, maar door openbaring van Jezus Christus" (Gal. 1:11,12;SW)

Dit was een zodanig nieuwe boodschap, dat Paulus een reis naar Jeruzalem moest maken om hen te vertellen van deze hemelse onthulling.

"En ik ging op volgens een openbaring en ik legde hen het evangelie voor dat ik verkondig in de natiën, ... en van degenen die de reputatie hebben iets te zijn. Wat zij eens waren, niets daarvan is voor mij van belang; God ziet niet naar het gezicht van de mens, want mij legden de aanzienlijken niets op. Maar integendeel: waarnemende dat mij het evangelie van de onbesnijdenis was toevertrouwd, net zoals Petrus van de besnijdenis" (Gal. 2:2-7;SW)

Let er op dat Paulus dit nieuwe evangelie *"het evangelie van de Onbesnijdenis"* noemde. Hij noemde het ook zijn evangelie – *"mijn evangelie."*

"in de dag waarin God het verborgene van de mensen zal oordelen, naar mijn evangelie, door Jezus Christus" (Rom. 2:16;SW)

"De bij machte Zijnde jullie te versterken naar mijn evangelie" (Rom. 16:25;SW)

"Herinner je Jezus Christus, opgewekt zijnd uit de doden, uit het zaad van David, naar mijn evangelie" (2Tim. 2:8;SW)

Dit was een nieuwe boodschap die in voorgaande eeuwen verborgen was geweest.

"De bij machte Zijnde jullie te versterken naar mijn evangelie en de verkondiging van Jezus Christus, naar de onthulling van het geheim, tijdens de aionische tijden verzwegen" (Rom. 16:25;SW)

Paulus bracht een nieuwe bedeling

Paulus' goede nieuws was een onderdeel van een onthulling van een geheel nieuwe goddelijke bediening voor de mensheid, het niet terughoudende uitdelen van Gods genade.

"indien jullie tenminste luisteren naar de bediening van de genade van God, de aan mij gegeven zijnde voor jullie" (Efe. 3:2;SW)

“waarvan ik dienaar werd, naar de bediening van God, die aan mij is gegeven, om in jullie het woord van God te completeren, het geheim, dat verborgen geweest is tijdens de eionen en tijdens de geslachten, maar nu geopenbaard werd aan Zijn heiligen, aan wie God wil bekendmaken wat de rijkdom is van de heerlijkheid van dit geheim onder de natiën. Dat is: Christus in jullie, de verwachting van de heerlijkheid” (Kol. 1:25-27;SW)

Paulus vervulde een nieuwe opdracht

Paulus werkte niet onder Israels zogeheten “grote opdracht.” De opdracht van Paulus’ evangelie was heel anders.

“want Christus zendt mij niet om te dopen, maar om te evangeliseren”(1Kor. 1:17;SW)

“En dit alles is uit God, Die ons met Zich verzoent door Christus en ons de bediening van de verzoening geeft, hoe dat God in Christus de wereld verzoenende was naar Zichzelf, aan hen niet hun overtredingen toerekenend en in ons het woord van de verzoening plaatsend. Ten behoeve van Christus dan zijn wij ambassadeurs, als van God, uitnodigend door ons. Wij moedigen jullie ten behoeve van Christus aan: Weest verzoend naar God! Want Degene die geen zonde kent, maakt Hij ten behoeve van ons zonde, opdat wij gerechtigheid van God mogen worden in Hem” (2Kor. 5:18-21;SW)

Paulus diende een nieuw volk

Anders dan de twaalf die Israel dienden, diende Paulus een nieuw gevormd Lichaam van Christus, de hemelse schepping. Alle aardse, vleselijke onderscheid was nu verdwenen.

“zodat wij, vanaf het nu, niemand waarnemen naar het vlees, maar zelfs indien wij Christus naar het vlees gekend hebben, kennen wij hem nu niet meer. Daarom: indien iemand in Christus is, die is een nieuwe schepping. Het oude ging voorbij. Neem waar! Het is nieuw geworden!” (2Kor. 5:16,17;SW)

“Want ook in één geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen... Jullie nu zijn het lichaam van Christus, en de leden zijn daarvan deel”(1Kor. 12:13,27;SW)

2 Timotheüs Hoofdstuk 1

De belofte van leven in Christus Jezus

“Paulus, apostel van Christus Jezus door de wil van God, naar de belofte van het leven in Christus Jezus” (2Tim. 1:1;SW)

Hoe verbazend is het te zien dat een man die veroordeeld is om te sterven, zou beginnen met te schrijven over LEVEN! Maar Paulus kende zijn bron van leven: *“de belofte van het leven in Christus Jezus”*. De persoon van de Here Jezus Christus was zijn hoop. Hij was de belofte van leven! Christus was Paulus’ leven en is ook de onze. *“Christus, jullie leven...”*(Kol. 3:4;SW)

De belofte van leven vindt z’n vervulling in *opstanding*. Daar ligt de hoop van de gelovige tegen het doodvonnis, dat op ons allen ligt.

“Maar zelf hebben wij in onszelf het doodvonnis gehad, opdat wij niet vertrouwende zouden zijn op onszelf, maar op God, Die de doden opwekt” (2Kor. 1:9;SW)

Ons vertrouwen is niet op onszelf; het is op *“God, Die de doden opwekt”*. De demonstratie en zekerheid van die hoop is in de opstanding van onze Heer en Redder, Jezus Christus.

“geloof gevend aan allen, Hem doen opstaand uit de doden”(Hand. 17:31;SW)

Hierin ligt *“de belofte van leven”* ... zelfs voor een oude man die zijn executie tegemoet gaat – het is *“Christus Jezus!”*

2 Timotheüs Hoofdstuk 1

Wees niet bang, wees niet beschaamd

“Want God geeft ons niet de geest van vrees, maar van kracht en van liefde en van gezond verstand. Jij dan mag niet beschaamd zijn voor het getuigenis van onze Heer, noch voor mij, Zijn gevangene, maar lijdt mede kwaad voor het evangelie, naar de kracht van God” (2Tim. 1:7,8;SW)

Twee van de belangrijkste instrumenten van de vijand, die tegen Timotheüs werden gebruikt, waren “vrees”(1:7) en “schaamte” (1:8). Dit werd naar voren gebracht in Timotheüs’ leven vanwege de toestand waarin Paulus zich bevond – in de gevangenis.

André Sneidar heeft geschreven:

“Het schijnt dat Timotheüs geïntimideerd was door hen die prestige, macht en invloed hadden binnen de arena van religie en politiek, en mogelijk hem onder druk zetten.”

Stuart Allen heeft geschreven:

“De apostel leefde nu voor het grootste deel in eenzaamheid en verwerping. Gevangenneming voor de waarheid droeg duidelijk een sociaal stigma met zich mee, en het gevaar van publiek getuigenis te geven tegen de religie, die nu onwettig was, maakte de mogelijkheid van schaamte tot werkelijkheid.”¹⁰

De Tegenstander gebruikt deze tactieken – vrees en schaamte – nog steeds als een van zijn belangrijkste middelen. Hoe vele gelovigen zijn niet het zwijgen opgelegd en hun levens zonder gevolg gemaakt door deze onderdrukkingen? Dit zijn mentale oorlogsspellen uit de hand van de Tegenstander (verg. 2Kor. 10:4,5), maar Paulus herinnert Timotheüs er aan dat hem de goddelijke gave van kracht en liefde is gegeven en een gezond verstand:

“Ik ben God dankbaar, Die ik, evenals mijn voorouders, met een zuiver geweten dien, omdat ik onophoudelijk herinnering heb over jou in mijn verzoeken, nacht en dag, verlangend jou waar te nemen, herinnering hebbend aan jouw tranen, opdat ik met blijdschap vervuld zal worden”(2Tim. 3,4;SW)

“Want God geeft ons niet de geest van vrees, maar van kracht en van liefde en van gezond verstand. Jij dan mag niet beschaamd zijn voor het getuigenis van onze Heer, noch voor mij, Zijn gevangene, maar lijdt mede kwaad voor het evangelie, naar de kracht van God”(2Tim. 1:7,8;SW)

Dat de vrees voor zo’n intimidatie wijdverbreid was wordt duidelijk uit de volgende passages:

“Jij hebt dit waargenomen: dat zij allen weggekeerd werden van mij, degenen in Asia, onder wie Phygellus en Hermogenes” (2Tim. 1:15;SW)

“Want Demas verliet mij, de huidige aion liefhebbend, en ging naar Thessalonica. Crescens ging naar Galatië, Titus naar Dalmatië” (2Tim. 4:10;SW)*

“Alexander, de kopersmid, heeft mij vele kwaden getoond; de Heer zal hem vergelden naar zijn werken” (2Tim. 4:16;SW)

Paulus’ opdracht voor Timotheüs was zacht:

“Want God geeft ons niet de geest van vrees, maar van kracht en van liefde en van gezond verstand” (2Tim. 1:7;SW)

Timotheüs kan op het punt van een zenuwinstorting hebben gestaan, zo intens was de druk op hem. Maar hij had geen psycholoog of psychiater nodig om door dit verdriet, deze verlegenheid, depressie en wanhoop te komen. God had hem al alles gegeven wat hij nodig had: *“een gezond verstand” (1:7)*.

10. Stuart Allen – Letters from prison

2 Timotheüs Hoofdstuk 1

Niet beschaamd

“Jij dan mag niet beschaamd zijn voor het getuigenis van onze Heer, noch voor mij, Zijn gevangene, maar lijdt mede kwaad voor het evangelie, naar de kracht van God”
(2Tim. 1:8;SW)

Het idee van schaamte was zo'n grote gedachte, dat het een steeds terugkerend thema is in dit eerste hoofdstuk.

- Timotheüs moest niet beschaamd zijn(1:8)
- Paulus werd niet beschaamd (1:12)
- Het huis van Onesiforus werd niet beschaamd(1:16)

Timotheüs werd opgeroepen zich niet te schamen. Hij moest zich niet schamen voor onze Heer, noch voor Zijn getuigenis. Ook moest hij zich niet schamen voor Paulus. Zich schamen voor Paulus was zich schamen voor de Heer! Paulus is Gods goddelijk benoemde vertegenwoordiger en woordvoerder voor het Lichaam van Christus in de *“bedeling van de genade van God,”* net zoals Mozes dat voor Israel was geweest onder de wet. Paulus is de apostel voor de natiën(Rom. 11.13), en moedigt Timotheüs aan zich niet voor hem te schamen, ook al was hij in de gevangenis als ware hij een boosdoener(1:8; 2:9). Paulus schaamde zich niet voor de vernederende omstandigheden waarin hij gevangen werd gehouden.

“Waarom ook ik deze dingen lijd. Maar ik wordt niet beschaamd, want ik heb waargenomen in Wie ik heb geloofd en ik ben overtuigd geworden dat Hij in staat is het mij toevertrouwde te bewaken tot die dag” (2Tim. 1:12;SW)

Ondanks alle dingen die hij had en voorbij gingen, had Paulus een stevig vertrouwen. Te midden van wat een grote vernedering, oneer, verwarring en schande zou kunnen zijn, wist Paulus Wie hij geloofde. Paulus' vertrouwen was niet alleen in *wat* hij geloofde, maar in *Wie!* Het ging helemaal niet om Paulus, het ging veeleer om Zijn krachtige, trouwe Heer. Paulus probeerde Timotheüs aan te moedigen door zijn eigen voorbeeld. Paulus' vertrouwen was in de persoon van de Here Jezus Christus!

Maar hier stopte Paulus niet. Hij deelde ook Onesiforus als een voorbeeld.

“Moge de Heer barmhartigheid geven aan het huis van Onesiforus, omdat hij mij vele malen verkwikt heeft, en niet beschaamd was voor mijn ketenen”(2Tim. 1:16;SW)

We weten zo weinig over Onesiforus, maar het is duidelijk dat Timotheüs hem heel goed kende, want Paulus toonde hem als een voorbeeld van geloof en geestelijke moed. Zoals E.W. Bullinger eens schreef, Onesiforus *“moet recent zijn overleden”*¹¹ en Paulus spreekt over zijn trouw tot aan het einde.

Het is verbazingwekkend dat, middenin de grootste crisis van Paulus' eigen leven, we zijn grote liefde en mededogen zien, niet alleen voor Timotheüs, maar ook voor de familie van Onesiforus – *“Moge de Heer barmhartigheid geven aan het huis van Onesiforus.”*

11. E.W.Bullinger – The Companion Bible, p.1810

2 Timotheüs Hoofdstuk 1

Deelnemers aan de benauwdheden van het evangelie

“Jij dan mag niet beschaamd zijn voor het getuigenis van onze Heer, noch voor mij, Zijn gevangene, maar lijdt mede kwaad voor het evangelie, naar de kracht van God”
(2Tim. 1:8;SW)

Paulus moedigt Timotheüs aan om een mede-lijder met hem te zijn, met hem deel te nemen aan geduldig lijden en volharding onder kwaad, ten behoeve van Gods heerlijke en genadevolle nieuws.

A.E.Knoch schreef prachtig over deze roeping van allen die waar willen zijn voor de boodschap die aan Paulus was afgeleverd:

*“Zij die Paulus’ leer verspreiden moeten Paulus’ behandeling ondergaan. De leer en de behandeling zijn nauwe metgezellen. Hoe meer winst je krijgt bij de dais[de oordeelszetel van Christus], hoe meer pijn je waarschijnlijk tevoren moet verdragen, Paulus’ behandeling was niet te wijten aan zijn persoon, maar aan zijn boodschap. Hoe meer je er over nadenkt, hoe vreemder het schijnt dat hij zijn opvolger oproept *kwaad te lijden!* Hoe zelden worden deze woorden vandaag gehoord bij de voorbereiding van een bediening! Is het niet omdat Paulus’ boodschap ontbreekt? ... Wanneer we trouw zijn aan Paulus’ evangelie, en het onvermijdelijke kwaad zich voordoet, laten we het dan verdragen en nooit er voor terugschrikken om te lijden met de grote verkondiger en apostel en leraar. Nee, laten we liever het koesteren als een voorrecht, de hoogste eer die deze era kan overdragen aan de zonen van Adam.”¹²*

12. A.E. Knoch – The Problem of Evil, pp.270ff, Concordant Publishing Concern, 2008.

2 Timotheüs Hoofdstuk 1

Hou vast aan Paulus' woorden

Paulus bemoedigt Timotheüs om vast te houden aan het *“patroon van gezonde woorden, die jij van mij hoort”* (1:13). Paulus presenteert zijn brieven als het goddelijke patroon. Timotheüs werd opgeroepen de woorden van Paulus niet te verlaten voor nieuwe, “verbeterde,” “politiek correcte,” “kerkelijk correcte.” De feitelijk opgeschreven woorden van Paulus zijn de goddelijke standaard van onze bedeling. “Standaard” is te vinden in de definitie van dit woord “vorm.”¹³ In de King James vertaling wordt het in 1 Timotheüs 1:16 vertaald met “pattern/patroon”.

“Maar door dit is mij barmhartigheid getoond, dat eerst in mij Christus Jezus al Zijn geduld zou tentoonspreiden, tot patroon voor die op het punt staan in Hem te geloven, tot aionisch leven” (1Tim. 1.16;SW)

Paulus' brieven zijn de goddelijke standaard van waarheid voor onze tijd. Alles moet er mee gemeten worden, hetzij bij het onderwijs, hetzij in de praktijk!

D.L.McCroskey schreef:

“Timotheüs wordt gedrongen vast te houden aan de grote waarheden van het ene Lichaam dat Paulus hem heeft onderwezen ... Nogmaals, het was de speciale onthulling van het “geheim”, het heilige geheim voor deze tijd, dat Paulus aan Timotheüs had toevertrouwd.”¹⁴

Wanneer Paulus dan zegt dat zijn woorden het “patroon” zijn om te volgen, verwijst hij naar de eigenlijke Griekse woorden die God hem had geïnspireerd om af te leveren. Hij verwees kennelijk niet naar de woorden van *andere mensen*. Wanneer mensen proberen de woorden van Paulus in hun eigen taal te vertalen, dan zijn het, hoe nobel hun inspanningen ook waren, nog steeds de echte woorden van Paulus die de goddelijke standaard blijven.

Mensen volgen blindelings de woorden van hun vertalers en worden, jammer genoeg, veel te vaak op een verkeerd been gezet. Het is dan ook geen wonder dat ons wordt opgedragen niet slechts te “lezen”, maar te “studeren”. Uiteindelijk is iedere vertaling van Paulus' woorden op z'n best een simpel stuk studiegereedschap.

Deze woorden van Paulus zijn eigenlijk de woorden van onze Vader. Koester ze, bestudeer ze, ken ze, verkondig ze en draag ze uit, bescherm en verdedig ze.

13. Arndt en Gingrich's Greek-English Lexicon.

14. D.L.McCroskey – 2Timothy – The Divine Outline of World Apostasy (The Last Day Messenger, November-December 1975)

2 Timotheüs Hoofdstuk 1

Allen hoorden, allen keerden zich af

Paulus verbleef twee jaren, onderwijzend, in de hoofdstad van de Romeinse provincie Asia en het gevolg daarvan was dat *“allen die Asia wonen het woord van de Heer horen, Joden zowel als Grieken”* (Hand. 19:10;SW)

Nu zegt hij triest dat *“allen weggekeerd werden van mij, degenen in Asia”* (2Tim. 1.15;SW) – de kerk in Asia was in totale afval geraakt.

Weggekeerd van Paulus

De heiligen in Asia werden weggekeerd van Paulus. Dit was een afval van Paulus' goddelijk toegewezen onthulling en gezag. Dit was wat er aan de hand was; het was wat in de steek gelaten was. Zij hadden niet het “Christendom” verlaten (in feite vestigden ze het!), maar ze hadden Paulus verlaten.

Paulus verlaten – de boodschapper van de opgestane, opgevaren, verheerlijkte, gekroonde Heer, Jezus Christus, Die hem had gezonden – is de Redder Zelf verlaten. Dat maakt het tot zo'n serieuze zaak!

“Amen! Amen! Ik zeg jullie, wie iemand ontvangt die Ik zal zenden, ontvangt Mij; en wie Mij ontvangt, ontvangt Die Mij zendt” (Joh. 13:20;SW)

Wie geen acht slaat op het belang van Paulus' apostelschap zal rampspoed brengen. Zij die in “Bijbelse tijden” in Asia waren, keerden zich af van Paulus(2Tim. 1:15) en werden zelf naar fabeltjes gekeerd(zie 2Tim. 4:4). Zelfs na meer dan negentien eeuwen, is het volk dat in dit gebied woont nog steeds in geestelijke duisternis.

De antwoorden op de hedendaagse problemen en “ismen” van de kerk zijn te vinden in Paulinische waarheid. Paulus zegt ons:

“Wordt mijn navolgers, zoals ook ik van Christus” (1Kor. 11;1;SW)

Christus is ons doel; Paulus is onze gids.

*“De enige hoop van het Christendom is in de rehabilitatie van Paulinische theologie. Het is terug, terug, terug naar de vleesgeworden Christus en het verzoenende bloed, of het is door, door, door naar atheïsme en wanhoop.”*¹⁵

15. Francis L. Patton (1843-1932), president van Princeton University, 1889-1902.

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Wees krachtig in genade

“Jij dan, mijn kind, wees krachtig in de genade in Christus Jezus”(2Tim. 2.1;SW)

Wegens deze toestand van afvalligheid in het Lichaam van Christus, waarschuwde Paulus Timotheüs *“krachtig”* te zijn *“in de genade in Christus Jezus.”* Het antwoord op het staan blijven is te vinden in Gods genade. Timotheüs zal zijn kracht om sterk te zijn moeten vinden in genade, dat is waar zijn aandacht en nadruk zouden moeten liggen. Paulus kon dit niet alleen als theorie aan Timotheüs vertellen, maar als de manier – *de manier* - van leven.

Paulus had eerstehands ervaring met de kracht van genade.

“Voor dit moedig ik drie maal de Heer aan, dat het van mij weggenomen zou worden. En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is voor jou voldoende, want kracht wordt in zwakheid geperfectioneerd. Dan zal ik met veel voldoening roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus zijn tenten opslaat over mij. Daarom zal ik een welbehagen hebben in zwakheden, in schandelikheden, in gebreken, in vervolgingen, in benauwenissen, alles ten behoeve van Christus, want wanneer ik zwak ben, dan ben ik krachtig” (2Kor. 12:8-10;SW)

Wees krachtig in genade – dat is de oproep; en dat is het Paulinisch patroon. Het sterke deel van ons leven moet Gods genade zijn; dat is waar we ons op moeten richten en in uitblinken.

“Maar de wet is er bij gekomen, zodat de overtreding zou toenemen. Maar waar zonde toeneemt, overstijgt de genade, opdat, zoals de zonde heerst in de dood, zo ook de genade zal heersen door rechtvaardigheid, in aionisch leven, door Jezus Christus, onze Heer” (Rom. 5:20,21;SW)

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Onderwijs vertrouwde mannen

“en wat jij van mij hoort onder vele getuigen, vertrouw dat toe aan vertrouwde mensen, die bekwaam zullen zijn ook anderen te onderwijzen” (2Tim. 2:2;SW)

Paulus' instructie aan Timotheüs is, doorheen deze brief, van een zeer persoonlijke en individuele aard. De gelovigen in Asia stonden nu buiten het onderwijs en de praktijken van Paulus. Ze hadden zich van hem afgekeerd. Ze omarmden nu het religieuze systeem; een “Christelijk” religieus systeem – het “Christendom”. Zonder Paulus' boodschap is dat alles wat men heeft: RELIGIE.

Timotheüs vindt zichzelf nu terug buiten de activiteiten van de gelovigen. Het is wel interessant dat Paulus Timotheüs nergens in deze brief de opdracht geeft om “in te gaan” onder hen en te zien of hij “het tijd kon keren”. In plaats van een “gemeente,” een “kerk,” een “bijeenkomst” of “zijn gemeenteleden” te dienen, vertelt Paulus aan Timotheüs “*vertrouwde mannen*” te zoeken, aan wie hij Paulus' boodschap zou kunnen toevertrouwen.

Paulus dacht niet meer dat Asia ooit nog terug tot leven kon worden gebracht. In plaats daarvan, vanwege de afval, geeft hij Timotheüs opdracht over de bediening van het woord die nu buitengewoon beperkt was geworden, intens individueel: “*vertrouwde mannen!*”

Het belang van trouw kan duidelijk worden gezien in 1 Korinthe 4:2...

“Dit, tenslotte, wordt gezocht in de beheerders: dat iemand getrouw gevonden moge worden” (1Kor. 4:2;SW)

Paulus wilde niet dat Timotheüs zijn tijd en energie verspilde aan “groepen” en “vergaderingen” van mensen die niet trouw aan de Heer en Zijn boodschap waren. Timotheüs werd niet opgedragen de “massa's” te onderwijzen.

E.W. Bullinger gaf op deze passage commentaar, dat er “geen verwijzing naar bisschoppen en kerkelijke organisaties” is.¹⁶

Wat is het zonde van de tijd om rond te kijken naar al de zogeheten “kerken”, gevuld met ontrouwe mensen en alle energie, geld, bronnen en programmas te zien die hen verleiden “regelmatige” aanwezigen te worden. Laat dit niet zien hoe ver we weggekeerd zijn van Paulus?

Wat werd Timotheüs opgedragen om aan deze “vertrouwde mannen” over te dragen?

Verordeningen?

Belijdenissen?

Geloofsartikelen?

Geloofsverklaringen?

Zakenbijeenkomsten?
Vormen van kerkbestuur?
Zondagschoolbediening?
Vorbereiding en geven van preken?

NEE!

Hij moest aan deze "*vertrouwde mannen*" juist die dingen overdragen die hij van Paulus had gehoord! Nogmaals wordt Paulus' eigen opdracht gebracht naar z'n allerhoogste plaats. Paulus zegt: "*vertrouw **dat** toe aan vertrouwde mensen*"(2:2). Hij zegt niet: "iets soortgelijks".

André Sneidar heeft geschreven:

"Timotheüs' taak is nu vertrouwde mannen te zoeken, waar hij ze maar kan vinden, en hen individueel te onderwijzen. Zij, op hun beurt, zullen dan voortgaan met hetzelfde."

16. The Companion Bible. P. 1810.

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Voorbeelden voor Timotheüs

Paulus had Timotheüs aangemoedigd: “wees krachtig in de genade in Christus Jezus” (2:1;SW). Timotheüs zou dit nodig hebben, want hij zou het moeilijk gaan krijgen. De dingen zouden er voor hem niet eenvoudiger op worden. Het zou erg moeilijk gaan worden. Datzelfde is ook waar voor ons. Als we trouw zijn aan een leven dat is toegewijd is aan het evangelie van Paulus, denk dan niet dat het leven ooit makkelijker zal worden; verre van zelfs!

Paulus gebruikt drie voorbeelden om de volharding, trouw en het geduld te illustreren dat nodig is voor de dagen van puin:

<u>Voorbeeld</u>	<u>Probleem</u>	<u>Kenmerk</u>	<u>Doel</u>
Soldaat	Hardheid	Volharding	Hem behagen
Atleet	Strijd	Trouw	Kroon
Boer	Werk	Geduld	Eerste deelnemer

Over deze drie arena's schreef A.E.Knoch:

“Deze groep figuren, die toepasbaar is op allen die in deze bedeling bij Christus behoren ... omvat niets dan het *lijden* van een soldaat, de *regels* van de wedstrijden en het *eerste* zijn van de boer bij het deelnemen aan zijn vruchten.¹⁷”

17. A.E.Knoch, The Problem of Evil, p.275, Concordant Publishing Concern, 2008.

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

De lijdende soldaat

“Lijd samen kwaad met mij als goed soldaat van Christus Jezus. Niemand die oorlog voert is betrokken bij zijn onderhoudszaken, opdat hij zou behagen die hem aanwerft”(2Tim. 2:3,4;SW)

Er is niets gemakkelijk aan het leven van een gelovige, zeker als het toegewijd is aan de waarheid van Paulus' evangelie. Dit is waarom Paulus Timotheüs opriep “kwaad lijden” te verduren. Kwaad lijden: het was zwaar geweest, het was zwaar, het zou zwaar zijn.

Opnieuw genieten we van het inzicht van A.E.Knoch:

“Timotheüs werd niet opgeroepen in ieder opzicht een soldaat na te doen. Hem werd niet geadviseerd om lichamelijke training te doen om zijn fysieke kracht op te bouwen en te leren vechten en zijn vijanden te vernietigen en doden – geheel het tegendeel! Toch was er een fase van het soldatenleven dat hij zou gaan ervaren, en dat was *lijden*. We beelden maar zelden een ideale soldaat af als lijdend. We schilderen hem af in de kracht van zijn jeugd, sterk en krachtig, bekend met krijgskunde, zoals het lied zegt: “marcherend naar de oorlog.” Als ik de gedachte zou hebben dat het aanvaard zou worden, dan zou ik voorstellen dat deze woorden veranderd zouden worden in een meer Schriftuurlijke zinsnede: “lijdend door de oorlog,” maar wie zou daar over willen zingen? Helaas, de “Christian Soldiers” van vandaag krijgen hun marsorders niet van Paulus en hebben daarom weinig reden om te lijden.

Vele miljoenen mensen die vandaag leven hebben geleerd dat Paulus het bij het rechte eind had. De valse schittering van de oorlog is in hun denken vervangen door de werkelijkheden van het gevolg er van. Wat is er veel lijden op gevolgd! Tot dusverre schijnt er voor dit aspect maar weinig erkenning te zijn in militaire kringen. Dapperheid en succes werden beloond met medailles en onderscheidingen, zoals we die nu hebben, maar vandaag vragen wonden en lijden om het “purple heart”^{*}). Wat ook de uiterlijke symbolen van strijd mogen zijn, de langst durende zijn gegraveerd in de harten van hen die leden onder vermoeidheid en honger, ziekte en verminking, zenuwshock en totale geestelijke verwoesting. Dat is het beeld dat ons door Paulus voor ogen wordt gebracht. Precies zoals enige van de soldaten die zwaar leden met een blij gemoed hun lot tegemoet gingen, zo zouden wij het lijden moeten aanvaarden dat op ons af komt, samen met Paulus, met instemmende vastberadenheid en dankbaarheid.”¹⁸

^{*}) Purple heart – een zeer hoge Amerikaanse militaire onderscheiding.

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

De trouwe atleet

“En indien iemand ook atleet zou zijn, hij wordt niet bekranst als hij niet naar de regels zou strijden”(2Tim. 2:5;SW)

Een atleet kan niet deelnemen aan een wedstrijd zoals hij wil, de regels makend tijdens de wedstrijd. Hij moet de regels van de wedstrijd volgen of gediskwalificeerd worden. Ditzelfde is waar voor de gelovige. Hij moet weten wat Gods programma voor deze tijd is, en hij moet de “regels” er van volgen om de race en de prijs te winnen.

A.E.Knoch schrijft:

“[De atleet] rent en bokst zo dat hij niet gediskwalificeerd zal worden (“afgewezen” – 1Kor. 9:27), Hij moet zich houden aan de regels van het spel. Een atleet die er niet in slaagt zich te houden aan de voorwaarden, zal gediskwalificeerd worden – hij verliest de race, ook al is hij als eerste over de lijn. Hij wordt niet tot winnaar uitgeroepen in een bokswedstrijd. Zo zal het gaan bij de dais.”¹⁹

C.R.Stam schrijft ook:

“De hardloper kan niet beslissen te beginnen met lopen net vóór het startsignaal, om zo een eerdere start te kunnen krijgen. De deelnemers aan een atletiek wedstrijd moeten zich houden aan de regels van de wedstrijd of onmiddellijk gediskwalificeerd worden. In elke sport verschillen de regels; tennis is anders dan honkbal en voetbal is weer anders dan die twee, maar in alle sporten *moeten* de deelnemers zich houden aan de regels voor *die* sport...

Dit is belangrijk, want er zijn vele Christenen die inderdaad hun eigen regels maken waar het leer en dienen betreft. Denk aan de grote poging om terug te keren naar de Pinksterdag en z’n wonderlijke demonstraties! Pinksteren was een vervulling van *profetie* en het antitype van alle voorafgaande Pinksterendagen. Het was “*in de vervulling van de Pinksterdag*” dat de gave van tongen en andere wondertekenen van het Messiaschap van onze Heer werden geschonken...

Anderen maken hun eigen regels waar het de zogeheten “grote opdracht” betreft. Ze beslissen gewoon voor zichzelf *welk verslag* van de opdracht gehoorzaamd moet worden en zelfs *welke delen* van enige of alle er van passen bij de huidige bedeling. Dit is een eenvoudig geval van het maken van eigen regels...

...

De Christen heeft niet het recht zijn eigen regels te maken, en dit is in het bijzonder toepasbaar op hem die het woord bedient. Hij moet gaan aan de hand van het geschreven woord van God, dat “*juist verdelend*”, of anders gediskwalificeerd worden van de wedstrijd (zie 1Kor. 9:27 en 2Tim. 2:15, waar het woord “*afgewezen*” en “*beproeft*” in het Grieks elkaars tegendeel zijn: *adokimos* en *dokimos*, verwijzend naar de afkeuring of goedkeuring van deelnemers *in de wedstrijd* – niet, God zij dank, als Zijn verlost kinderen).

Hoe belangrijk, dan, is het gehoor te geven aan de woorden van Paulus in 1Korinthe 3:10 “*Naar de genade, die mij is gegeven, van God, plaats ik als wijs voorman het*

fundament waarop een ander verder bouwt, maar laat een ieder toezien hoe hij verder bouwt!”

Beslis niet voor uzelf dat het goed is om met materiaal van Mozes of Petrus te bouwen op het fundament van Paulus. Preek niet de Wet, de Bergrede of het evangelie van het koninkrijk in plaats van de boodschap die we kregen opgedragen om te verkondigen: Christus naar *“naar de onthulling van het geheim, tijdens de aionische tijden verzwegen, maar nu, getoond...”*(Rom. 16:25,26;SW). Indien u er niet in slaagt dit evangelie te verkondigen, onvermengd met boodschappen voor andere tijden, weet dan zeker dat u niet een beloning zal ontvangen bij de Oordeelstroom van Christus ... (lees zorgvuldig 1 Kor. 3.10-15)”²⁰

19. A.E. Knoch, *The Problem of Evil*, p. 275, Concordant Publishing Concern, 2008

20 C.R. Stam, *The Pastoral Epistles*, p.150, Berean Bible Society.

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

De vruchtbare boer

“De zwoegende landwerker moet als eerste van de vruchten genieten”(2Tim. 2:6;SW)

Velen denken dat zij geestelijke dingen zullen oogsten zonder geestelijk zaad te zaaien. Het is de boer die als eerste de vrucht van zijn werk zal proeven. Hoewel we kunnen genieten van de vrucht van andermans werk, behoort de vrucht feitelijk aan hen toe.

We horen opnieuw C.R. Stam:

“De landwerker is uiteraard de boer, en wie zal er aan twifelen dat hij de eerste zou moeten zijn om deel te krijgen aan de vruchten van zijn werk? Hij moet lange uren doorbrengen bij het bewerken van het land, ploegen, zaaien en oogsten. Zoals God bij de dienaar uitzielt naar trouw en kunde, zoals Hij bij de soldaat kijkt naar moed en zelfdiscipline, zoals Hij van de atleet spelen volgens de regels verwacht, zo verwacht Hij in het geval van de boer “werken”, nijver zwoegen. Dat is wat nodig is om vrucht uit de grond voort te brengen(Gen. 3.17-19; Jac. 5:7).

Zonder twijfel is één reden waarom zo veel gelovigen zo weinig vrucht zien van hun getuigenis, dat zij er zo weinig in stoppen. Anderen beginnen, maar worden spoedig ontmoedigd en keren weer terug naar een vrijwel nutteloos leven. Paulus geeft te kennen dat het natuurlijk is moe, ontmoedigd of teleurgesteld te worden en dan, uiteindelijk, op te geven, maar hij moedigt aan: *“Daarom, mijn geliefde broeders, weest standvastig, onwrikbaar, overvloedig in het werk van de Heer, altijd wetende dat uw werk in de Heer niet vergeefs is”* (1Kor. 15:58;SW)

Maar ons werk in de Heer is niet alleen maar vergeefs, want Hij eert trouw; onophoudelijk zwoegen in Zijn dienst geeft ook de zekerheid van een uiteindelijk oogsten. Dit is een Schriftuurlijke belofte die maar weinigen kennen. In zijn brief aan de Galaten benadrukt de apostel de relatie tussen persoonlijk, individueel zwoegen en persoonlijk oogsten. *“Maar als wij het goede doen zouden we niet moedeloos mogen zijn, want op onze tijd zullen wij oogsten, als wij niet verslappen”* (Gal. 6:9;SW)²¹

21. C.R. Stam, The Pastoral Epistles, p.151, Berean Bible Society.

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Het geheim van Paulus' evangelie

"Herinner je Jezus Christus, opgewekt zijnd uit de doden, uit het zaad van David, naar mijn evangelie" (2Tim. 2:8;SW)

Paulus' "mijn evangelie" was stevig gericht op het preken (d.i. verkondigen, uitroepen) van Jezus Christus. Toch verkondigde Paulus niet slechts Jezus Christus gebaseerd op Zijn aardse bediening, zoals opgeschreven in de vier "evangelieën" van Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. In plaats daarvan verkondigde hij Jezus Christus gebaseerd op een vooruitgang in waarheid van God – een progressie die bekend staat als "de onthulling van HET GEHEIMENIS"

"De bij machte Zijnde jullie te versterken naar mijn evangelie en de verkondiging van Jezus Christus, naar de onthulling van het geheim, tijdens de aionische tijden verzwegen" (Rom. 16:25;SW)

Waarom werd het "Het geheimenis" genoemd?

Omdat het verzwegen werd.

"de onthulling van het geheim, tijdens de aionische tijden verzwegen" (Rom. 16:25;SW)

Omdat het was "verborgen in God."

"allen opheldering te geven over wat de bediening van het geheim inhoudt, dat verborgen was in de aionen in God..." (Efe. 3:9;SW)

Omdat het verborgen was tijdens de aionen en tijdens de geslachten.

"het geheim, dat verborgen geweest is tijdens de aionen en tijdens de geslachten" (Kol. 1:26;SW)

"dat tijdens verschillende generaties niet bekend is gemaakt aan de zonen van de mensen" (Efe. 3:5;SW)

Omdat het "onnaspeurlijk" was.

"Aan mij, de minder dan de minste van alle heiligen, werd de genade gegeven dit aan de natiën te evangeliseren: de onnaspeurlijke rijkdom van Christus" (Efe. 3:8;SW)

Paulus' boodschap was "onnaspeurlijk", dat wil zeggen, ze kon niet opgezocht, niet gelokaliseerd worden in de rest van de Schrift. (Voor meer informatie over "het geheimenis," bestudeer Efe. 1:9; 3:3,4; 6:19; Kol. 4:3; 1Tim. 3.9).

Waar had het Geheimenis z'n oorsprong?

Het kwam als een rechtstreekse, goddelijke onthulling.

"Want ik maak jullie het evangelie bekend, broeders, het evangelie door mij gebracht, dat het niet is naar de mens, want ook ontving ik het niet van een mens, noch werd het mij geleerd, maar door openbaring van Jezus Christus" (Gal. 1:11,12;SW)

"die naar openbaring aan mij is bekend gemaakt, het geheim waarvan ik eerder in het kort schreef" (Efe. 3:3;SW)

“ik zal komen met gezichten en openbaringen van de Heer ... de voortreffelijkheid van de openbaringen”(2Kor. 12;1,7;SW)

Aan wie werd het Geheimenis onthuld?

Paulus was de ontvanger van het Geheimenis.

“dat mij het evangelie van de onbesnijdenis was toevertrouwd”(Gal. 2:7;SW)

“de bediening van de genade van God, de aan mij gegeven zijnde voor jullie”(Efe. 3:2;SW)

“naar de bediening van God, die aan mij is gegeven”(Kol. 1:25;SW)

“het evangelie door mij gebracht, dat het niet is naar de mens”(Gal. 1:11;SW)

Paulus schrijft de woorden op die over onze Here Jezus Christus gaan(1Tim. 6:3) voor het Lichaam van Christus in deze bedeling van genade (Efe. 3:2).

Paulus was een apostel van de Heer (Gal. 1:15,16; 2:8; Hand. 9:15; 1Tim. 2:7; 2Tim. 1:11; Hand. 26:16,17; Rom. 11:13; 15:16).

Wat omvat het Geheimenis?

De vorming van het Lichaam van Christus.

Geen andere Bijbelschrijver spreekt van het Lichaam van Christus.

Tot Paulus' ontvangst van de onthulling van het Geheimenis, was Israel het instrument van God geweest. Nu wordt een nieuwe groep individuen uitgeroepen uit de natiën en gevormd als het instrument van God (1Kor. 10:17; 12:27; Efe. 1:22,23; 4:4,12; Rom. 12:5; Kol. 1:18; 3:15).

Dit lichaam van individuen is samengesteld uit Joden en heidenen (Efe. 2:14-18; 3:6) en begint bij Paulus (1Tim. 1.13-16). Het Lichaam van Christus is Gods ecclesia (“de kerk” – Efe. 1:22,23; 5:23; Kol. 1.18,24). Het Lichaam van Christus is een totaal nieuwe schepping (Efe. 2:15; Gal. 6:15; 2Kor. 5:17).

De huidige bedeling van genade.

Geen andere Bijbelschrijver spreekt van deze bedeling.

Deze bedeling begint met Paulus (Efe. 3:2; Kol. 1:25). Genade heeft in deze bedeling zoveel controle, dat er van wordt gezegd dat ze heerst (Rom. 5:21).

Het evangelie van de genade van God.

Geen andere Bijbelschrijver spreekt van dit evangelie.

Dit heerlijke evangelie benadrukt en vergroot Gods genade. Paulus gebruikt het woord “genade” meer dan 100 maal in zijn brieven (meer dan enig ander Bijbelschrijver). In dit evangelie werd voorzien door het verlossende werk van de Here Jezus Christus, maar het werd pas aan Paulus onthuld(1Tim. 2:5-7; 2Tim. 1:9-11).

De rechtvaardiging van de gelovige.

Het geheimenis onthult dat de gelovige, verbonden met Christus, rechtvaardig is gemaakt – en niet zomaar een rechtvaardigheid, ook al zou dat mooi zijn – we zijn gemaakt tot “*de rechtvaardigheid van God in Hem[Christus]*”. Gerechtvaardigd zijn is een grote vooruitgang boven hen die alleen hun zonden vergeven zien.

De tijdelijke terzijde stelling van Israel.

De onthulling van het Geheimenis geeft het enige Schriftuurlijke antwoord op de vraag waarom God nu niet werkt met de natie Israel (Rom. 11:11-15, 25). In het programma van “het koninkrijk der hemelen” zouden de heidenen gezegend moeten worden door het opstaan van Israel (Jes. 11:1,10). Maar volgens het Geheimenis worden de heidenen gezegend door *de val* van Israel.

De ene doop.

Er ware *diverse* dopen onder Gods programma voor Israel(Hebr. 6:2,9,10). In tegenstelling daarmee kent de onthulling van het Geheimenis maar ÉÉN doop, die geestelijk is (Efe: 4:4; 1Kor. 12:13; Rom. 6:3; Gal. 3:27; Kol. 2:12; 1Kor. 1:17).

De hemelse positie van het Lichaam van Christus.

Waar Israels hoop een aardse was, onthult het Geheimenis een hemelse hoop voor de gelovigen van deze tijd (Efe. 1:3; 2:6; Filip. 3:20; Kol. 3:1-3).

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Als een misdadiger

“Herinner je Jezus Christus, opgewekt zijnd uit de doden, uit het zaad van David, naar mijn evangelie, waarvoor ik kwaad lijd in boeien, als een misdadiger, maar het woord van God is niet gebonden geworden” (2Tim. 2:8,9;SW)

Het was Paulus' aparte *“mijn evangelie”* (:8) dat hem in problemen met de Romeinen bracht.

Let op: *“mijn evangelie, **waarvoor** ik kwaad lijd”*

Toen Paulus dit schreef was hij gevangen tijdens de grote vervolging van Nero. Alleen “goedgekeurde” religies werden geaccepteerd om wettig onder het Romeinse gezag beoefend te kunnen worden. Het Christendom werd in het begin toegestaan onder de veronderstelde bescherming van het Judaïsme, maar toen door het onderwijs van Paulus werd aangetoond dat de twee zeer onderscheiden waren en anders, werden zijn boodschap en bediening illegaal. Het was dus juist de *boodschap* van Paulus die hem in de problemen bracht. Nu was Paulus, zelfs met zijn bevoorrechte Romeinse burgerschap, gebonden, lijdend, en de dood afwachtend als een “misdadiger”(:9). Daarom worden lijden en volharding gezien als de kenmerken van hen die Paulus' “mijn evangelie” volgen, ook vandaag nog.

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Streef ernaar jezelf beproefd te tonen

“Streef er naar jezelf beproefd te presenteren voor God, als een onbeschaamd werker, juist verdelend het woord van de waarheid” (2Tim. 2:15;SW)

Opnieuw worden we herinnerd aan de persoonlijke en individuele aard van deze brief. *“Streef er naar jezelf beproefd te presenteren voor God...”* Timotheüs moest zelf nijver bezig zijn! Hij moest de vertrouwde mannen leren om voor zichzelf te studeren. Het resultaat zou zijn dat hij *“onbeschaamd”* zou zijn. Dit is het *“hoe”* van Paulus' instructie aan hem in hoofdstuk één (*“Jij dan mag niet beschaamd zijn” ... “ik ben niet beschaamd”*). De methode van zijn Bijbelstudie zou zijn *“juist verdelend het woord van de waarheid”*. Nogmaals wordt het belang van Paulus' onderscheiden geschreven onthulling aan het Lichaam van Christus benadrukt.

C.R. Stam deelt deze woorden:

“In een heel echte zin van het woord zouden zij die God dienen vaklui moeten zijn. En hoe wordt iemand een geestelijke vakman, kundig in zijn verstaan en leren van het woord van God? Dit is zeer zeker geen geschenk. Er is studie voor nodig. Het woord van God betekent “worstelen”, het jezelf geheel inzetten om iets goed gedaan te krijgen. Vandaar het nijver studeren in het woord van God.”²²

22. C.R. Stam, The Pastoral Epistles, p.151, Berean Bible Society.

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Een drievoudige verdeling

“Streef er naar jezelf beproefd te presenteren voor God, als een onbeschaamd werker, juist verdelend het woord van de waarheid” (2Tim. 2:15;SW)

Een belangrijk aspect van het *“juist verdelen van het woord der waarheid”* heeft te maken met het weten waar men past in Gods tijdstabel van gebeurtenissen. Gods handelen met de mensheid heeft in de loop der tijden verscheidene geplande veranderingen ondergaan. Deze veranderingen identificeren en begrijpen is broodnodig voor het *“juist verdelen van het woord der waarheid.”*

Timotheüs was in Efeze en Paulus had eerder aan de Efeziërs geschreven om hen een panoramisch beeld te geven van Gods handelen met de mensheid doorheen de tijden. Hij deed dit door een helder, onderscheiden en gemakkelijk te identificeren drievoudige verdeling te maken. Een goddelijke tijdstabel is te vinden in Efeze 2:7-13.

Verleden: *“ooit”* (:11)

Heden: *“maar nu”* (:13)

Toekomst: *“komende aionen”* (:7)

Door de Efeziërs dit overzicht te geven, kon Paulus hen het belang demonstreren van het weten waar ze waren in Gods plan van de aionen.

Ooit

Paulus vertelt ons dat *“ooit”* een niet mis te verstaan onderscheid werd gemaakt tussen de Besnijdenis en de Onbesnedenheid, tussen Israel en de heidenen.

“Herinnert jullie daarom dat ooit jullie, de natiën in het vlees, die onbesnijdenis genoemd werden door die besnijdenis genoemd worden in het vlees, gedaan door handen, dat jullie, voor die era, zonder Christus, vervreemd waren van het burgerschap van Israel en gasten van de verbonden van de belofte, geen verwachting hebbende en zonder God in de wereld” (Efe. 2:11,12;SW)

Paulus geeft ons bepaalde aanwijzingen voor de periode die hij benoemt met *“ooit”*.

1. Besnijdenis en Onbesnedenheid identificeerden een basis lichamelijk, raciaal en sociaal onderscheid dat door God werd gemaakt – een dat *“in het vlees”* was en werd *“gedaan door handen”*
2. Heidenen waren geestelijk vervreemd van God en *“zonder Christus”*.
3. Dit was hun toestand omdat zij *“vervreemd waren van het burgerschap van Israel en gasten van de verbonden van de belofte”*

Wanneer u deze onderscheiden de weg die God met de mensheid ziet regeren, dan weet u onmiddellijk dat het over *“ooit”* gaat. De boeken Genesis tot en met Handelingen gaan over Gods *“ooit”* handelen met de mensheid.

Maar nu

De “maar nu” periode veranderde alles wat waar was geweest in “ooit”. De heidenen zijn niet langer “ver weg”. Dit onderscheid is weggedaan en nu zijn ze dichtbij.

“Maar nu, in Christus, zijn jullie die ooit veraf waren, dichtbij gekomen door het bloed van Christus, want Deze is onze vrede, Die de beide één maakt en de centrale muur van de scheiding afbreekt” (Efe. 2:13,14;SW)

Tijdens de “maar nu” periode is er een verandering geweest in de wijze waarop God omgaat met de natiën, want de “centrale muur van de scheiding”, die tussen hen en Israel in stond, is afgebroken. In de “maar nu” tijd wordt met hen omgegaan op gelijke basis en op dezelfde wijze. Er is geen verschil.

Paulus was het instrument dat onze opgevaren Heer gebruikte om het programma van genade voor de heidenen in te wijden door middel van een boodschap die “het geheimenis” werd genoemd – een geheim doel dat God verborgen hield in Zichzelf, totdat Hij het onthulde aan en daarna door Paulus, de apostel.

Onze Heer stelde de natie Israel terzijde in de periode die door het boek Handelingen wordt beschreven en introduceerde vanuit de hemelse heerlijkheid een nieuw programma door een nieuwe apostel. Met de onthulling van dit nieuwe programma gaan we de “maar nu” periode in. Romeinen tot en met Filemon zijn de boeken die passen in de “maar nu” verdeling. Dat zijn de boeken die mededelen wat God doet tijdens de huidige tijd van de bedeling van de genade.

Komende aionen

Nadat de huidige tijd van de bedeling van de genade tot een einde zal zijn gebracht, is er nog veel dat God wil bereiken. Aangezien Zijn profetisch programma voor de natie Israel op dit moment is onderbroken, zodat Hij het Lichaam van Christus kon vormen, zal Zijn eerstvolgende zaak de voltooiing er van zijn.

Daarbij passend is de groep boeken die volgt op de Paulinische brieven, de Besnijdenis brieven (Hebreeën tot en met Openbaringen). Zij passen leerstellig bij de “komende aionen.” Het onderscheid tussen de Besnijdenis en de Onbesnedenheid keert terug in de Besnijdenis brieven en we vinden uitspraken als:

“Jakobus, slaaf van God en van de Heer, Jezus Christus, aan de twaalf stammen, die in de verstrooiing zijn. Verheugt je!”(Jak. 1:1;SW)

*“Doch jullie zijn een gekozen ras, een **koninklijk priesterdom**, een **heilige natie**, een verkregen volk” (1Petr. 2:9;SW – vergelijk met Exo. 19:5,6)*

Juist verdelen, het antwoord op het begrijpen van de Schrift

Het woord van God zelf levert ons de sleutel voor het juiste verstaan er van: “*juist verdelend het woord van de waarheid.*” Gods ecclesia, het Lichaam van Christus, is niet het enige volk in de programmas en doelstellingen van God. Mensen in andere tijden hebben Schrift nodig om hen op te voeden in de specifieke onderdelen van Gods handelen met hen, net zoals wij dat nodig hebben. Denk er aan dat alle Schrift voor ons is – maar niet alles is *aan* ons gericht,

en niet alles gaat *over* ons. Indien we er niet in slagen dit belangrijke feit te herkennen, zullen we nooit in staat zijn te begrijpen wat God vandaag doet, noch zullen we weten wat Hij wil dat wij nu doen.

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Gedesoriënteerd en omver geworpen

“Maar houd afstand van de wereldse lege klanken, want zij zullen de oneerbiedigheid nog meer voortgang doen vinden, en hun woord zal kanker als weide hebben, onder wie zijn Hymeneus en Philetus, die afwijken van de waarheid, zeggend dat de opstanding reeds is geweest en het geloof van sommigen omverwerpen” (2Tim. 2:16-18;SW)

Door het verwerpen van Paulus en zijn unieke boodschap en apostelschap, hadden zij in Efeze het zicht verloren op wie ze waren als de uitgeroepenen onder “de natiën”. Ze verloren ook het zicht op Gods grootse doelstelling voor de tijden en waar zij er in feite in passen.

Paulus, de apostel, zegt ondubbelzinnig: *“Ik ben de apostel van de heidenen[d.i. de natiën]”*. Wie dan was hun apostel? Er kan geen ander antwoord zijn dan dat Paulus hun apostel was – zoals hij de onze is – want hij werd specifiek door onze opgevaaren Heer aangesteld *“om de dienaar van Christus Jezus te zijn voor de natiën”*(Rom. 15:16;SW), een volk uitroepend voor Zijn hemelse doelstelling.

Nu ze Paulus en zijn unieke evangelie hadden verlaten, waren de Efeziërs totaal de weg kwijt. Ze waren zo gedesoriënteerd dat ze niet langer zelfs maar de timing correct hadden, die in feite ontkennend. Te leren dat de opstanding al had plaatsgevonden stond in contrast met de belangrijke waarheid van het vers er voor, dat van *“juist verdelend het woord van de waarheid.”* Na Paulus en de waarheid in de steek gelaten te hebben, werd de opstanding nu buiten de juiste context geleerd. Door de opstanding te verwijderen van de plaats in de toekomst en die in het verleden te plaatsen, verwijderden ze die uit het gebied van de verwachting en geloof, en als gevolg daarvan wierpen ze het geloof van sommigen omver.

Jammer genoeg, voor velen, was hun geloof omver geworpen van de zekere verwachting van opstanding. De opstanding was een levende waarheid van verwachting die door Paulus werd geleerd, zonder welke alleen ijdelheid overbleef(1Kor. 15) en nu *“ijdel gebabbel.”* Voor hen was de opstanding zonder betekenis geworden. Ze keken niet meer uit naar de opstanding; in plaats daarvan was nu de inhoud van hun geloof dat ze naar de hemel zouden gaan bij hun sterven, of misschien dat Christus terug zou keren en de uitverkorenen zou redden en de niet-uitverkorenen in de hel zou gooien.

Abraham had geloof dat in een toekomstige dag hij een zoon zou hebben en dat alle families op Aarde in zijn zaad gezegend zouden worden. Ons geloof is niet alleen in de voltooide dood en opstanding van Christus, maar ook in onze verlossing, wanneer Hij terugkomt, heersend en regerend met Hem in de komende eionen. Het eindresultaat van deze regering zal de verlossing zijn, de verzoening en heerlijke onderschikking van heel de schepping aan God.

De misplaatsing van de opstanding staat in contrast met de heerlijke *“redding ... in Christus Jezus, met eionische heerlijkheid”*(:10), alsook met de trouwe uitspraken dat we samen met Hem zullen leven, en samen met Hem regeren als we met Hem het lijden verdragen (:11-13).

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Het zekere fundament

“En toch staat het solide fundament van God, dit zegel hebbend: de Heer kent die van Hem zijn”(2Tim. 2:19;SW)

Het ging zo slecht in het religieuze systeem dat was ontwikkeld na het verlaten van Paulus' boodschap, dat van “het huis van God” (uit 1Tim. 3:15) alleen het fundament was overgebleven. Al het andere was vernietigd. De “boze dag,” waarvoor Paulus hen waarschuwde zich voor te bereiden, was gekomen(Efe. 6:13).

Dit is, ondanks alles, heerlijk nieuws; want ondanks de totale afval in Asia bemoedigt Paulus Timotheüs dat Gods sterke fundament solide staat.

Paulus had de Korintische heiligen verteld:

“Want een ander fundament kan niemand plaatsen dan dat er ligt, dat is Jezus Christus”(1Kor. 3:11;SW)

Dus het fundament dat overbleef in Asia was Christus! Hij was alles wat overbleef! En toch was dat bemoediging, want, uiteindelijk, was dat alles wat Timotheüs nodig had.

“jullie zijn gecompleteerd geworden in Hem...” (Kol. 2.10;SW)

Paulus zelf is degene die het fundament van Christus legde.

“Naar de genade, die mij is gegeven, van God, plaats ik als wijs voorman het fundament waarop een ander verder bouwt, maar laat een ieder toezien hoe hij verder bouwt!” (1Kor. 3:10;SW)

Paulus had het fundament in Asia gelegd, en dat was Christus, en Hij bleef – maar dat is dan ook alles wat bleef. “De dag” was gekomen in Asia en ieders werk *“zal het duidelijk maken, omdat het onthuld wordt met vuur, en wat voor soort ieders werk is, het vuur zal het testen”(1Kor. 3:13;SW)*. Het gebouw in Asia was verwoest geworden, maar het Christusfundament bleef en Hij blijft zeker en onvermurwbaar.

Het ging zo slecht na het verlaten van Paulus' boodschap, dat het ook moeilijk was te zeggen wie een heilige was en wie niet. Ze hadden zich gevoegd bij Rome's gerespecteerde religieuze systeem. Ze maakten nu deel uit van een gemengde menigte. Paulus herinnert dan Timotheüs er aan dat de Heer er alles van weet, en dat Hij weet wie bij Hem horen.

“En toch staat het solide fundament van God, dit zegel hebbend: de Heer kent die van Hem zijn”(2Tim. 2:19;SW)

In de dagen van afvalligheid kan alleen de Heer de zaak uitzoeken. Het systeem is niet het Zijne, maar geloofd zij de Heer, wij vinden rust in deze heerlijke waarheid: *“de Heer kent die van Hem zijn”*.

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Vertrek uit religieuze ongerechtigheid

“En laat hem afstand nemen van ongerechtigheid, een ieder aanroepende de naam van de Heer”(2Tim. 2:19;SW)

Er komt nu een sober makende opdracht van Paulus. Wat is de *“ongerechtigheid”* waarover Paulus het heeft? Is het ongerechtigheid in het algemeen? Of leidt de context ons naar een bepaald soort ongerechtigheid?

We zullen zien dat het volgende vers ons de context zal leveren van waaruit we deze belangrijke vraag kunnen beantwoorden. Paulus' antwoord is dat wij, die de Naam van Christus noemen, zouden moeten vertrekken uit RELIGIEUZE ongerechtigheid!

Paulus moet de parallelpassage uit Numeri 16:5,26 in gedachten hebben gehad, toen hij schreef over het vertrek van de gelovigen uit ongerechtigheid! Neem even de tijd om dit te lezen:

“En hij spreekt tot Korach en tot heel diens vergadering, zeggend: ‘In de morgen zal Jahweh bekend maken wie van Hem is en wie de heilige is. En Hij zal ze bij Hem brengen, die Hij verkiest zal Hij bij Zich brengen’ ... En hij spreekt tot de vergadering, zeggend: ‘Trekt je terug, alstublieft, van de tenten van deze boze stervelingen, en jullie moeten niets aanraken wat van hen is, anders zullen jullie meegesleurd worden in al hun zonden’.”(Num. 16:5,26;SW)

Korach stond op tegen het gezag van Mozes en vestigde met zijn overtuigende “loon” (Judas 1:11) een wedijverende “tabernakel” in de wildernis.

Mozes was, zoals u weet, Gods goddelijk aangestelde boodschapper voor Israel. Korach vestigde een imitatie van de werkelijkheid, zelfs tot het punt van zinsbedrog. Zo gaat het ook met het Christendom; het weerstaat Paulus, Gods goddelijk aangestelde boodschapper voor het Lichaam van Christus. Ook dat is een imitatie van de werkelijkheid. De werkelijkheid is de ecclesia, het Lichaam van Christus, maar het Christendom presenteert haar eigen versies van “de kerk” tot aan het punt van zinsbedrog.

Terwijl het “sociale” en “morele” “ongerechtigheid” is waarmee religie zo geobsedeerd is en zal pogen te vermijden, wordt de gelovige opgeroepen weg te gaan uit de religieuze ongerechtigheid. Jezus was *“een vriend van tollenaars en zondaren,”* en het waren de religieuze leiders die Hij een *“geslacht van adders”* noemde.

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Het huis van God en het grote huis

“Maar in een groot huis zijn niet alleen gouden en zilveren voorwerpen, maar ook houten en aardewerken, en die inderdaad tot eer en ook die inderdaad tot oneer”(2Tim. 2:20;SW)

Nu komen we bij de kern van de situatie in Asia. In de eerste brief aan Timotheüs spreekt Paulus over *“het huis van God”*, dat identificerend als *“de ecclesia van de levende God, de pijler en het fundament van de waarheid”(1Tim. 3.15;SW)*. Dat is eenvoudig genoeg! Het *“huis van God”* is *“de ecclesia van de levende God, die Zijn Lichaam is”(Efe. 1.22-23)*. Het *“huis van God”* zijn de heiligen! Het is geen gebouw, geen organisatie, en het is NIET de zogeheten *“plaatselijke kerk.”*²³

Wanneer we bij deze tweede brief aan Timotheüs aankomen, spreekt Paulus nu over een tegengesteld *“groot huis”* (2Tim. 2:20). Toen het *“huis van God”* werd weggekeerd van Paulus, keerde het zich naar *“een groot huis!”* Dit *“grote huis”* was niet *“het huis van God”*. Het was het *“Christendom”* – de natuurlijke vijand van de ware kerk.

Let er op dat vers 20 begint met *“Maar”* – *“Maar in een groot huis ...”* Daarom staat dit *“grote huis”* in contrast met *“het fundament”* van vers 19. Dat is Christus. Dit *“grote huis”* heeft niets met Hem van doen, maar is een contrast en tegengesteld aan Hem. Het is gebouwd op een ander fundament, niet op Christus.

Het woord *“groot”* hier in vers 20 is niet het woord voor *“prachtig”*, zoals wij het zouden gebruiken in *“die man is groot!”* (voor een belangrijk persoon). In plaats daarvan betekent het *“omvangrijk”* (Strong’s Greek Lexicon #3173). We hebben het niet over wat voor soort gebouw het is, maar over de maat. *“Soort”(1Kor. 3:13;SW)* is wat aan de hand was bij het bouwen van Gods huis, de tempel; maar hier gaat het over het huis van een mens, zijn vervanging voor de ware kerk, waar de nadruk niet ligt op Gods bepaling van *“soort”*, maar op de menselijke bepaling: maat. Als we het over religie hebben, gaat het over *“maat”*.

Daarom zouden we dit *“grote huis”* ook het *“omvangrijke huis”* kunnen noemen. Het is interessant dat *“the big house”* in Amerika een andere naam is voor een GEVANGENIS! Dat is nu precies wat dit huis is: een gevangenis van religieuze banden!

23. Deze zogeheten *“plaatselijke kerk”* moet niet verward worden met de ecclesia in een bepaalde plaats.

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

De grootste show op Aarde

“Maar in een groot huis zijn niet alleen gouden en zilveren voorwerpen, maar ook houten en aardewerken, en die inderdaad tot eer en ook die inderdaad tot oneer” (2Tim. 2:20;SW)

Dit “grote huis” van de religie is zeer indrukwekkend! Dat is nu eenmaal de aard van religie – het heeft een “grootse” façade – maar niet alles wat blinkt is goud, en Paulus waarschuwde voor het “show aspect” van de religie toen hij aan de Galaten schreef.

*“Zovelen als zich goed willen **voordoen** in het vlees” (Gal. 6:12;SW)*

“De grootste show op Aarde” is de slogan van *het Ringling Brothers and Barnum & Bailey Circus*; maar als de waarheid bekend zou zijn, zou de grootste show op Aarde de instituten van het Christendom zijn, genaamd “kerk”. Dit “grote huis” IS de grootste show-business op Aarde en heeft al twee millennia de heiligen de “business” gegeven.

Denkt u dat dit allemaal een beetje vergezocht is? Dat is het niet; er is in feite een etymologische verbinding tussen de Zondagmorgen “kerk” en het “circus.”

Een van de meest populaire Bijbelwoordenboeken – een standaard die al meer dan honderd jaren bestaat – onthult een interessant verband tussen de twee. *Smith’s Bible Dictionary*, oorspronkelijk gepubliceerd in 1884, heeft een opmerkelijke waarneming voor ons met betrekking tot de wortels van het Engelse woord “church”.

*“Men zegt over het algemeen dat de afleiding van het woord komt van het Griekse woord *kurakion*, “behorend tot de Heer.” Maar de afleiding is te haastig aangenomen. Het is waarschijnlijk verbonden met kirk, het Latijnse circus – omdat de gemeenten samen kwamen in cirkels. “*

Het is nu interessant te denken aan de parallellen tussen het religieuze “kerk” systeem en Ringling Brothers and Barnum & Bailey’s “circus”:

- Ze zijn beide een vorm van vermaak.
- Ze hebben beide een podium.
- Ze hebben beide vakkundige acteurs.
- Ze hebben beide een toneelmeester.
- Ze hebben beide een betalend publiek.

(O ja, en er is een heleboel “mest” te vinden).

Met alle vertoon, show en drama zijn ze uiteindelijk beide een circus. Tussen het “circus” en de “kerk” is de “kerk” duidelijk en in werkelijkheid de grootste show op Aarde.

*“wat is (inderdaad een **roep** van wijsheid hebbend in gewilde verering en nederigheid en niet-sparen van het lichaam) niet van enige waarde tot het oververzadigen van het vlees”(Kol. 2:23;SW)*

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Het mysterie van ongerechtigheid vs. het mysterie van godsvrucht

*“Maar in een groot huis zijn niet alleen gouden en zilveren voorwerpen, maar ook houten en aardewerken, en die inderdaad tot eer en ook die inderdaad tot oneer”
(2Tim. 2.20;SW)*

Dit “grote huis” (:20) met z’n “ongerechtigheid”(:19) maakt deel uit van het “mysterie van ongerechtigheid” (2Thess. 2:7) dat Satan heeft gebruikt om te staan in contrast met en in oppositie tegen de enige ware kerk (ecclesia), die “het mysterie van godsvrucht” is (1Tim. 3:16)

De samengestelde menigte

Dit “grote huis” heeft een mengeling van vaten in zich: enkele tot “eer” en enkele tot “oneer”, zoals de “samengestelde menigte” van Israel. Dit is het oude Babylonische religieuze systeem. Het is de woonplaats van duivels, iedere boze geest en iedere onreine en hatelijke vogel!

*“En hij schreeuwt met een sterke stem, zeggende: "Zij valt, zij valt, het grote Babylon! En zij werd de verblijfplaats van demonen en de gevangenis van iedere onreine geest en de gevangenis van iedere onreine vogel en de gevangenis van ieder onrein en gehaat wild beest, want van de wijn van de furie van haar prostitutie hebben al de natiën gedronken, en de koningen van de Aarde prostitueerden met haar en de kooplieden van de Aarde zijn rijk door de kracht van haar gunst." En ik hoor een andere stem uit de hemel, zeggende: "Kom uit haar, Mijn volk, zodat jullie niet mede-deelnemers zouden zijn aan haar zonden, en zodat jullie niet zouden krijgen van haar slagen. Want haar zonden zijn opgestapeld tot de hemel en God herinnert haar beschadigingen Zoveel als zij zichzelf verheerlijkt en begunstigt”
(Openb. 18:2-5,7;SW)*

Let op een paar dingen in deze passage in Openbaringen.

Ten eerste: naar dit Babylonische systeem wordt verwezen als “haar” en “zij”. Interessant genoeg wordt naar de “kerk” van dit religieuze systeem (Christendom) ook verwezen als “haar” en “zij”. Sterk in tegenstelling hiermee is Gods ecclesia de “ene nieuwe mens”(man – Efe. 2:15). Luister als leden van het Christendom zeggen: “de kerk, zij is...”

Ten tweede: er is een duidelijke relatie tussen het Babylonische religieuze systeem en de natiën van de wereld. Ze liggen samen in bed (hoerij) voor wederzijds geldelijk voordeel, samen met de kooplieden van de wereld! Het is een religieus – politiek – sociaal – economisch systeem.

Maakt u deel uit van een religieus wezen dat een relatie(hoererij) heeft met menselijke regeringen? Een "501 c3" "Church Inc.", "zonder winstbejag", met "aftrekbaar van de belasting" uitzonderingen?

Ten derde: we noteren dat er een goddelijke oproep is. "*Kom uit haar, Mijn volk.*"

Waarom is Gods volk er in? Wat dacht u van voordeel, prestige, eer, erkenning, reputatie en respect?

Maar God roept zijn volk er UIT!

Luister naar Paulus, onze apostel, die dezelfde waarschuwing geeft aan de Korinthiërs:

"Ga niet samen met ongelovigen, want welk partnerschap heeft gerechtigheid met wetteloosheid of welke gemeenschap heeft licht met duisternis? Wat nu is de overeenkomst tussen Christus en Belial of welk deel heeft een gelovige met een ongelovige? Welke overeenkomst heeft de tempel van God met afgoden? Want wij zijn de tempel van de levende God, zoals God zei: dat Ik zal inwonen in hen en Ik zal onder hen wandelen en Ik zal hun God zijn en zij zullen Mijn volk zijn. Daarom: komt uit hun midden en weest afgezonderd, zegt de Heer en raakt niet het onreine aan en Ik zal jullie ontvangen. En Ik zal voor jullie tot Vader zijn en jullie zullen voor Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heer, de Almachtige ... Dan deze beloften hebbend, geliefden, zouden wij ons moeten reinigen van alle vervuiling van het vlees en van de geest, onze heiligheid compleet makend in de vrees van God"
(2Kor. 6:14 – 7:1;SW)

Waar "UIT" roept Paulus de gelovigen?

Wat is het "onreine" dat de gelovigen niet moeten "aanraken"?

Wat is "*alle vervuiling van het vlees en van de geest*", waarvan gelovigen zich dienen te reinigen?

Het is het heidense Babylonische systeem!

Is uw "kerk" of uw "bediening" onderdeel van dit systeem? Waarom verlaat u het niet en komt u UIT?

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Zelfreiniging van het grote huis

“Indien dan iemand zich hiervan zou reinigen, zal hij een voorwerp zijn met eer, geheiligd zijnde, bruikbaar voor de eigenaar, voor ieder goed werk gereed gemaakt”(2Tim. 2.21;SW)

Wat was nu Timotheüs houding ten opzichte van dit “grote huis”? Moest hij binnen gaan (infiltreren) en proberen zaken om te keren? Er waren immers enkele voorwerpen van “eer” binnen! Moest hij proberen ze weer op het goede spoor te krijgen? Moest hij binnen gaan en proberen individuen te dienen?

Nee!

Wat was Paulus’ opdracht?

*“Indien dan iemand **zich hiervan zou reinigen**, zal hij een voorwerp zijn met eer, geheiligd zijnde, bruikbaar voor de eigenaar, voor ieder goed werk gereed gemaakt”(2Tim. 2.21;SW)*

Wij die de Naam van Christus noemen moeten vertrekken uit de religieuze ongerechtigheid. We moeten onszelf niet slechts reinigen van de voorwerpen van “oneer”, maar we moeten onszelf reinigen van alle religieuze deelname in het “grote huis.”

Ruim op en reinig jezelf

Het woord dat met “*reinigen*”²⁴ wordt vertaald, wordt alleen hier gevonden en in 1 Korinthe 5:7. Wat leveren deze twee verzen ons een interessant contrast! In 1 Korinthe geeft Paulus de heiligen opdracht “*Ruim dan... op*” – een reiniging van iemand onder hen – terwijl Timotheüs wordt gezegd *zichzelf* te reinigen van het “grote huis”.

André Sneidar schrijft:

“Het valt me op dat veel van het preken en leren op het gebied van de religieuze establishment zich richt op activiteiten die gericht zijn op het veranderen van de maatschappij waarin we leven, met andere woorden: dat wij als Christelijke individuen een “positieve invloed” moeten hebben in de sociale, politieke en financiële systemen die onze maatschappij beheersen.

De fout van dit soort mentaliteit is dat men denkt dat we deel uitmaken van de “systemen” die de maatschappij regeren waarin we ons bevinden. Dit, echter, is tegengesteld aan de leer van onze apostel, Paulus. Zoals we geleerd hebben zijn Paulus laatste woorden, zoals die zijn opgetekend, gericht aan een individu (en dus niet aan “de kerk” als geheel); “*Ontvlucht...*”(2:22). De bedoeling voor die trouwen (“*zij die van Hem zijn...*” - :19), die verlangen met gevolg door God gebruikt te worden voor Zijn plan en doelstelling (“*voorwerpen van eer ... bruikbaar voor de eigenaar*” - :21) is dat zij afgescheiden en vrij moeten zijn (“*reinig jezelf*” - :21) van de snode en lage elementen (“*voorwerpen ... van hout en aarde*” - :20) die niet alleen afleiden van, maar zeker het werk van de Meester hinderen (“*rechtvaardigheid, geloof, liefde en vrede*” - :22) en in feite tegen Hem in opstand²⁵ zijn.”

24. Strong's Greek Lexicon #1571.

25. Strong's Greek Lexicon #G475. Antidiatithemai – Van G473 en G1303; jezelf tegengesteld opstellen, dat wil zeggen: twistziek zijn. Thayer: jezelf in opstand plaatsen, tegenstaan, je op je beurt plaatsen, ter hand nemen op je beurt, wraak nemen.

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Bijeenkomen tijdens de afval

“Maar ontvlucht de jeugdige verlangens, maar jaag naar rechtvaardigheid, geloof, liefde en vrede met die de Heer aanroepen uit een zuiver hart” (2Tim. 2:22;SW)

Charles Welch deelt met ons een paar prachtige inzichten:

“Een van de meest belangrijke feiten om te herinneren in verband met elke poging om vandaag een bijeenkomst te organiseren is de toestand die het georganiseerde Christendom had bereikt in de dagen van Paulus. De tweede brief aan Timotheüs onthult een kerk die in puin ligt, waarvan alleen het fundament over en in beeld is. Dientengevolge kan de tucht, die mogelijk was toen de kerk nog overeind stond, niet langer gebruikt worden. In plaats dat Timotheüs opdracht kreeg om zijn tuchtigende macht uit te oefenen op anderen, wordt hij gedrongen die op zichzelf toe te passen.

Het fundament zelf draagt het zegel:

“laat hem afstand nemen van ongerechtigheid, een ieder aanroepende de naam van de Heer”(2Tim. 2.19;SW)

De persoonlijke noot klinkt in uitspraken als:

*“Indien dan iemand **zich** hiervan zou reinigen”(2Tim. 2:21;SW)*

Timotheüs wordt gezegd zich te onthouden van werelds, ijdel gebabbel, de jeugdige lusten te ontvluchten, rechtvaardigheid na te volgen en geloof, liefde en vrede te hebben met hen die de Naam van de Heer aanroepen vanuit een zuiver hart. Hij moet dwaze en ongeleerde vragen vermijden, wetend dat zij alleen gevechten voortbrengen(2Tim. 2:23). Deze passages schijn in algemene zin het denken van de Heer aan te geven als het gaat over het samenkomen van Zijn volk.”²⁶

26. Charles welch, The Berean Expositor, Vol. XII, No. 3. March 1922.

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Buitenstaanders

Dit alles komt neer op het feit dat *wij* de kerk *ZIJN*. Wij, als de heiligen van God, zijn Zijn *ecclesia* – wij zijn Gods uitgeroepen volk. Wij zijn de *buitenstaanders*! Dit is wie en wat God ons heeft gemaakt in Christus! Wij zijn **ZIJN** *buitenstaanders*!

De Hebreëen werd verteld:

*“Daarom leed ook Jezus ... buiten de poort. Nu dan mogen wij tot Hem komen **buiten** het kamp, Zijn smaad dragend”* (Hebr. 13:12,13;SW)

In de bedeling van genade, is Jezus Christus zelfs nog verder gegaan, “buiten.” Vandaag is Christus hyper opgestegen, “*boven **allen** van de hemelen*” (Efe. 4:10;SW). Hij staat nu zowat buiten de schepping! Hij staat daar in verbanning, de rechthebbende heerser van hemel en Aarde, en wij zijn daar met Hem gezeten (Efe.2:6), als buitenstaanders! Hij is veracht en verworpen door de hemelen en de Aarde! Indien wij in identificatie met Hem leven, zullen we geminacht en verworpen worden – deelnemend in “*de deelname aan Zijn lijden*”(Filip. 3.10;SW)

Als God ons “uit” roept, waarom zouden we dan “in” willen blijven?

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Religieuze lusten

“Maar ontvlucht de jeugdige verlangens, maar jaag naar rechtvaardigheid, geloof, liefde en vrede met die de Heer aanroepen uit een zuiver hart” (2Tim. 2:22;SW)

Paulus zegt Timotheüs *“vlucht de jeugdige verlangens”*(2:22), maar wat precies riep Paulus Timotheüs, volgens de context, op te doen? Waarvoor moest hij vluchten? Jeugdige lusten! Waaraan denken we meestal als we het hierover hebben? Men denkt vaak aan seksuele lusten, ontucht, de razende hormonen van een “teenager”, Maar zouden dit ook lusten kunnen zijn van een andere soort?

Eerst moeten we vat krijgen op dit woord “jeugdig”. We moeten ons herinneren dat Timotheüs, op het moment dat deze brief geschreven wordt, al vijftien jaar lang een metgezel van en mede-dienaar met Paulus was geweest. Nu moeten we toegeven dat Timotheüs een jonge man was toen hij er met Paulus op uit trok, maar na vijftien jaren kan hij nauwelijks meer een “teenager” genoemd worden.

Is seksualiteit de enige *“jeugdige lust”*? Of, kunnen we deze seksuele lusten vinden in de context? Wat is de context die deze waarschuwing omringt? De context is **RELIGIE!**

Daarom vertelde Paulus Timotheüs de jeugdige lusten van de **RELIGIE** te ontvluchten. Hoeveel jonge mannen, in het bijzonder familiemensen, hebben hun hart gezet op “grote dingen te bereiken voor God”? Dan, terwijl gevangen in de drukte van “dienen van God” naar hun eigen gepassioneerde inbeeldingen(m.a.w. lusten), hebben ze hun eerste verantwoordelijkheden van het echtgenoot en vader zijn verzuimd. Een menigte aan jonge mannen is weggelopen met de biografieën en voorbeelden van “grote Godsmannen”, door Bijbelscholen, instituten, universiteiten en seminaries, en zijn in het religieuze systeem getrokken door de krachtige aantrekkingskracht van aanvaardbaarheid, eer, prestige en respectabiliteit. Ongetwijfeld hebben velen van hen het gedaan met oprechtheid en liefde voor de Heer, maar de subtiliteit van de Tegenstander heeft juist deze passies gebruikt om zijn eigen doelstellingen te bereiken.

Paulus bekrachtigt dat deze “lusten” religieuze lusten zijn, omdat hij deze woorden twee maal meer gebruikt in deze brief – en zij, net als deze, zijn stevig geplant in de context van religie. Laten we Paulus zelf zijn woorden definiëren:

*“een vorm van godsvrucht hebbend, maar de kracht daarvan ontkend hebbend. Vermijd ook dezen. Want uit dezen zijn de binnendringenden in de huizen en de vrouwtjes gevangen nemen, die beladen zijn met zonden en geleid worden door verscheidene **lusten**, altijd lerende en nooit in staat zijn tot de realisatie van de waarheid te komen” (2Tim. 3:5-7;SW)*

*“Want de era zal zijn dat zij de gezonde leer niet meer zullen toelaten, maar zij zullen naar de eigen **verlangens** leraren bijeenzamelen, omdat het gehoor verwend is, en zij*

zullen zeker het gehoor wegdraaien van de waarheid en zij zullen naar de mythen gekeerd worden. Maar jij, blijf nuchter in alle dingen, aanvaardt het lijden, doe het werk van een evangelist, verricht jouw dienst volkomen” (2Tim. 4:3-5;SW)

Let er op dat deze lusten te maken hebben met RELIGIEUZE instructie – met “leer” en “leraren”! (We zullen het hier later meer over hebben).

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Niet alleen

“Maar ontvlucht de jeugdige verlangens, maar jaag naar rechtvaardigheid, geloof, liefde en vrede met die de Heer aanroepen uit een zuiver hart”(2Tim. 2:22;SW)

Paulus bedoelde niet dat Timotheüs zijn leven in Christus in afzondering zou leven. *“...ontvlucht de jeugdige verlangens, **maar** jaag naar rechtvaardigheid, geloof, liefde en vrede **met** die de Heer aanroepen uit een zuiver hart.”* Timotheüs moest zijn leven innig delen met hen die *“de Heer aanroepen met een zuiver hart”*. Van wat moest hun hart zuiver zijn? Uit de context blijkt dat het gaat om RELIGIE!

Prijs de Heer wanneer er een uit komt en gaat staan zoals hij in Christus is – een *buitenstaander*, dan zal hij ondervinden dat anderen er al zijn. Daar zijn ze, staande en levend buiten het religieuze systeem; en hoewel er niet veel van hen zijn (denk er aan dat Paulus' bediening sowieso er een was van *“niet velen”* – 1Kor. 1:26), kunnen ze toch een zoete geestelijke gemeenschap hebben *in Christus* – in Hem alleen – ook al kan deze gemeenschap alleen per brief gaan! Zo genoten Paulus en Timotheüs samen!

2 Timotheüs Hoofdstuk 2

Zachte instructie

“Maar weiger domme en wrede vragen, waargenomen hebbend dat zij gevechten voortbrengen. Maar een slaaf van de Heer moet niet vechten, maar zachtaardig zijn tegen allen, geschikt om te onderwijzen, geduldig onder kwaad, in zachtmoedigheid de tegenstanders opleidend. Het zou kunnen dat God hen bekering zal geven, tot erkenning van de waarheid”(2Tim. 2.23-25;SW)

Omdat Timotheüs buiten het religieuze systeem van zijn tijd stond, zou hij de gelegenheid hebben om medegelovigen van Christus' Lichaam te leren over de waarheden van Paulus' boodschap, en er was duidelijk een juiste hartshouding (2.24,25) waarin het gedaan diende te worden. Ook al is er rond de gelovige conflict en vervolging, als gevolg van het buiten het systeem zijn, hijzelf moet niet een twistzieke geest hebben. Hij zou zijn leven en kennen niet met een twistende geest moeten delen, maar in zachtheid en in rust en zachtmoedigheid.

Heiligen in oppositie

Heiligen die, om wat voor reden dan ook, nog steeds in het systeem zitten, zijn in feite in oppositie tegen de waarheid. Het religieus systeem (het rijk van mensgemaakte “kerken” en “bedieningen”) heeft de gelovigen beroofd van wie ze zijn *in Christus!* Ze zijn dus, door iedere deelname aan dit valse systeem, in feite het tegendeel van wie ze *in Christus* zijn! Ze zijn in oppositie tegen de waarheid, tegen wie de waarheid leren, en zelfs tegen hun ware zelf. Ze zijn in oppositie tegen de waarheid van God! Met andere woorden: deze individuen zijn in oppositie tegen de waarheid van God waar het betreft wie ze zijn.

Bekering in het Lichaam van Christus

Jammer genoeg zijn vele geliefde en kostbare heiligen gebonden in zulk een oppositie. We moeten hen rustig en zacht *instructie* aanbieden (2:25), maar uiteindelijk is de enige weg voor deze gevangenen van geestelijke oorlogsvoering verlossing te vinden bij God, door *bekering* (2:25) van hun oppositie tegen de waarheid. Dit kan alleen gedaan worden door de *“erkenning van de waarheid”* (2:25).

Deze passage is niet een discussie over die verloren zijn of onze evangelisering van hen. Het is een passage die zich bezig houdt met de doorgaande satanische gevangenschap van leden van het Lichaam van Christus.

De ware kerk moet naar Paulus' brieven komen en de waarheid erkennen van wie en wat we zijn in Christus. We moeten erkennen dat wij *de kerk* zijn – *de ecclesia*; dat er slechts één waar Lichaam van Christus is, en dat de “kerken” die we hebben gebouwd, bezocht en ondersteund hebben en de leer die zij onderwijzen, niet anders dan frauduleus zijn. We moeten erkennen dat ze satanische *“valstrikken”* zijn(2:26), die ons gevangen hebben genomen. We moeten erkennen dat we te lang in satanische gevangenschap zijn geweest.

We zullen vrij zijn in Christus!

2 Timotheüs Hoofdstuk 3

Het zal erger worden

“Weet dan dit, dat in de laatste dagen er gevaarlijke tijden zullen zijn”(2Tim. 3:1;SW)

Eerder had Paulus Timotheüs er al aan herinnerd dat *“allen weggekeerd werden van mij, die in Asia zijn”(1:15)*. Hij vertelde Timotheüs niet trouw te zijn en dat alles hersteld zou worden. Als u uitziet naar een herstel van de “vroege kerk”, dan zult u voortdurend teleurgesteld en ontmoedigd worden. Al wat geloof kan verlangen is dat een overblijfsel van *“vertrouwde mannen”* zal voortgaan met uit komen en buiten het wereldse religieuze systeem te staan, en in compleetheid en eenvoud zijn wie en wat ze zijn *in Christus*.

We weten dat dit de toestand is, want Paulus gaat verder met ons te vertellen over de toekomst van het Lichaam van Christus. Hij vertelt Timotheüs dat de toestanden die hij in Asia ziet, alleen maar erger zullen worden. Hoewel de “kerkgeschiedenis” een voortdurend getuigenis geeft over dit feit, hoeven we er niet bij te rade te gaan om de geestelijke neergang en gevangenschap van het Lichaam van Christus te documenteren. We hoeven alleen maar 2 Timotheüs te lezen.

“De aard van de laatste dagen wordt hier krachtig gekenschetst en geeft geen hoop voor het Christendom in z’n geheel”(J.N.Darby).²⁷

In 2 Timotheüs 3 profeteert Paulus dat de *“laatste dagen”* van het Lichaam van Christus *“gevaarlijke tijden”* zouden zijn(3:1), en dat *“boze mensen en oplichters zullen vooruitgang boeken, van kwaad tot erger, misleidend en misleid wordend”(3:12)*. Wanneer we :2-4 lezen is de correlatie tussen Romeinen 1 en 2 Timotheüs 3 opmerkelijk, zo opvallend dat we bijna Paulus zouden vragen: *“Wat is er nieuw, Paulus? Er is hier niets nieuws; wat voor profetie is dit?”*

Het verschil is dit: Romeinen 1 is een geschiedenis van de natiën, terwijl 2 Timotheüs 3 een geschiedenis is van het Christendom. Het is dan ook geen wonder dat de passages zo goed passen, want de leden van het Lichaam van Christus hebben zich gevoegd bij de koers van de heidenwereld, en nu hebben ze het karakter van de wereld en de religies daarvan (dwz. *“het geheimenis van ongerechtigheid”*), in plaats van dat ze het karakter van Christus in hun levens zichtbaar gemaakt hebben(dwz. *“het geheimenis van goddelijkheid”*).

Paulus gebruikt de zinsnede *“gevaarlijke tijden”* om de toestand van het Christendom te beschrijven . Het is interessant dat het woord wordt vertaald met *“gevaarlijk,”* want het wordt maar één maal elders gebruikt. Dat is in Mattheüs 8:28 waar het met *“wreed”* wordt vertaald en gebruikt wordt in verband met twee mannen die door duivels bezeten waren. Het Christendom is bezeten door de *“leringen van duivels”*, precies zoals Paulus had gewaarschuwd in verband met de *“laatste dagen”* (1Tim. 4:1).

27. J.N. Darby, Synopsis of the Books of the Bible.

2 Timotheüs Hoofdstuk 3

Een vorm van godsvrucht

“een vorm van godsvrucht hebbend, maar de kracht daarvan ontkend hebbend. Vermijd ook dezen” (2Tim. 3:5;SW)

Hoewel de verzen twee tot vier waar zijn voor hun levens, proberen ze een “*vorm van godsvrucht*” uit te beelden (:5), en zij die hen leiden worden verondersteld “*dienaren van rechtvaardigheid*” te zijn (2Kor. 11:15). Nu willen we niet beweren dat iedere dienaar binnen het religieuze systeem een satanische dienaar is, want Paulus zegt ons dat er enige voorwerpen van “*eer*” zijn (2:20). We stellen hen op prijs en eren hen – want God doet dat ook. Zij zijn Gods geliefde voorwerpen. Maar toch maken ze, ondanks dat, onwetend deel uit van deze satanische “*vorm*”.

De “*vorm van godsvrucht*” is namaakgodsvrucht! Strong definieert “*vorm*”(#3446) als “*schijnbaar*”. Daarom brengt het religieuze systeem een goede “*show*”. Het is religieuze showbusiness, en toch ontkennen ze de kracht van godsvrucht. De bron van godsvrucht is onze identificatie en eenheid met de Here Jezus Christus – in Zijn dood, begrafenis en opstanding.

“Want ik wordt niet beschaamd door het evangelie, want het is Gods kracht” (Rom. 1.16;SW)

“Want het woord van het kruis ... is ... kracht van God”(1Kor. 1.18;SW)

“medegekruisigd...” (Rom. 6:6)

“begraven met Hem” (Rom. 6:4;SW)

“Hij wekt ons tezamen op” (Efe. 2:6;SW)

“zet ons tezamen in Christus Jezus te midden van de hemelingen” (Efe. 2:6;SW)

“Ik werd samen met Christus gekruisigd, toch leef ik. Niet langer leef ik, maar Christus in mij; en wat ik nu leef in het vlees, leef ik in geloof van de Zoon van God, Die mij liefheeft en Zichzelf voor mij overgeeft” (Gal. 2:20;SW)

Kijk, dat is nu de kracht van godsvrucht!

“en wat de alles overstijgende grootheid van Hem is in ons, de gelovigen, naar de werking van de kracht van Zijn macht, die werkt in de Christus, Hem opwekkend uit doden en Hem zettend aan Zijn rechterhand, te midden van de hemelingen” (Efe. 1:19,20;SW)

“de kracht van Zijn opstanding” (Filip. 3:10;SW)

2 Timotheüs Hoofdstuk 3

Mijden

“een vorm van godsvrucht hebbend, maar de kracht daarvan ontkend hebbend. Vermijd ook dezen” (2Tim. 3:5;SW)

Paulus is heel duidelijk over wat Timotheüs antwoord zou moeten zijn op religie; hij moest hen *“mijden”* (2Tim. 3:5), net zoals de leden van het Lichaam van Christus Paulus gemedend hadden (1:15). Sommigen zouden gedacht hebben dat het beter was binnen de religieuze vorm te blijven, met hoop op het terugwinnen van anderen, maar dit is menselijk redeneren.

De weg van de goddelijk opdracht is *“mijden”*. Deze zinsnede, *“mijden”*, is Paulus' zesde pleidooi voor de leden van Christus' Lichaam om zich af te scheiden van deze namaakkerk, die we kennen als het Christendom.

- *“Houd afstand”* (2:16)
- *“Afstand nemen”* (2:19)
- *“Reinigen”* (2:21)
- *“Ontvluchten”* (2:22)
- *“Mijden”*(3:5)

Dit zijn alle heldere woorden. Dit zijn alle serieuze woorden. Ieder van ons moet zich naar de Schrift keren en, uit de context van 2 Timotheüs, de volgende vragen beantwoorden:

Van welke *“ongerechtigheid”* moest Timotheüs *“afstand nemen”*?

Wat was het *“grote huis”*?

Waarvan moest Timotheüs zich reinigen?

Van welke *“jeugdige verlangens”* moest Timotheüs *“vluchten”*?

Waarvan moesten zij hun harten zuiver houden?

Welke *“dezen”* moest Timotheüs *“mijden”*?

2 Timotheüs Hoofdstuk 3

Weggeleid van huis

“Want uit dezen zijn er die binnendringen in de huizen en de vrouwtjes gevangen nemen, die beladen zijn met zonden en geleid worden door verscheidene lusten”
(2Tim. 3:6;SW)

Let er nauwkeurig op dat het religieuze systeem gelovigen zal willen *“wegleiden”*. Van waar zullen zij *“weggeleid”* worden? *Huizen!* Waarom zou Paulus dit willen zeggen? Omdat het huis het centrum is van al Gods aardse plannen en doelstellingen. Het is altijd *“de kerk in uw huis”* geweest, of God nu liet dienen door Israel of door het Lichaam van Christus. Vandaag is het huis de ultieme belichaming van Gods kerk (de ecclesia). Daarom is de Paulinische uitdrukking, zelfs aan het einde van zijn schrijven, dat de ecclesia huiselijk is en niet een instituut.

Het is ook van belang de tijd op te merken waarvan Paulus spreekt. Hij sprak hier van *“de laatste dagen”* van het Lichaam van Christus. Paulus laat ons zien dat zelfs in de *“laatste dagen”* het huis de Bijbelse uitdrukking van Gods ecclesia is en dat een geestelijke oorlog het verlaten van deze huiselijke positie, deze hemelse ambassade, omringt.

Waarom zeggen we dat dit geestelijke oorlog is? Omdat in de context heiligen *“gevangen worden genomen”* uit *“huizen”*. Ze zijn krijgsgevangenen!

Daarom beschrijft Paulus een grootscheeps verlaten van *“de kerk in jouw huis”*²⁸ in *“de laatste dagen”*. Zo worden heiligen weggeleid naar het religieuze systeem, waar ze gevangen gehouden worden.

Het is interessant dat Paulus hier specifiek spreekt van vrouwen die *“weggeleid”* worden. Vrouwen zijn in het bijzonder kwetsbaar voor de subtiele aantrekkingskracht van het religieuze systeem. Dit is omdat zij de eerste lijn van satanische aanval zijn. Raadpleeg het verhaal van Eden maar! Het was Eva die door de Tegenstander met zijn preekje werd benaderd. De slang kwam naar de vrouw om geestelijke zaken met haar te bespreken. Dit is zijn manier van werken.

28. Niet te verwarren met de zogeheten *“huiskerk”*.

2 Timotheüs Hoofdstuk 3

Weggeleid door verscheidene lusten

“Want uit dezen zijn er die binnendringen in de huizen en de vrouwtjes gevangen nemen, die beladen zijn met zonden en geleid worden door verscheidene lusten”
(2Tim. 3:6;SW)

De Tegenstander bereikt deze gevangenneming uit het huis door religieuze *“lusten.”* Ze worden *“geleid door verscheidene lusten.”* We weten dat deze lusten *“religieus”* zijn omdat vers zes niet eindigt met een punt, maar met een komma: *“altijd lerende en nooit in staat zijn tot de realisatie van de waarheid te komen”*. De lusten zijn hier voor kennis – religieuze kennis.

Klinkt dit niet heel bekend? Satan kwam naar Eva met de verleiding van kennis van de *“boom van kennis van goed en kwaad”*.

Zo worden met de stille troonsafstand van de echtgenoot van hun door God gegeven verantwoordelijkheid, de vrouwen als dwaze *“groupies”* aangetrokken tot deze georganiseerde religieuze kennisfeesten. Helaas zijn ze na al hun *“leren”* niet *“in staat”* om te komen tot *“de realisatie van de waarheid.”*

In feite zijn de vrouwen zo sterk aangedaan door deze lusten, of passies, dat zij vrijmoedig de duidelijke leer van Paulus naast zich neerleggen (1Kor. 14:34,35; 1Tim. 2:11-15), en beginnen met het op zich nemen van leidersrollen, zelfs binnen deze systemen de Schrift onderwijzend!

2 Timotheüs Hoofdstuk 3

De binnendringers

“Want uit dezen zijn er die binnendringen in de huizen en de vrouwtjes gevangen nemen, die beladen zijn met zonden en geleid worden door verscheidene lusten” (2Tim. 3:6;SW)

Nu wordt dit alles gedaan met een opvallende minachting voor Paulus’ onderwijs, en het wordt zo gedaan onder het mom van “godsvrucht”(2Tim. 3:5). Kijk maar eens naar al het “goede,” “goddelijke,” “grote” werk dat in het Christendom gedaan wordt “voor Christus”.

Dit is een “vorm”, een uiterlijk vertoon en dingen zijn niet altijd wat ze schijnen te zijn. Dat is waarom zij die in “huizen” komen om de vrouwtjes gevangen te nemen, binnendringers zijn.

*“uit dezen zijn er die **binnendringen** in de huizen...”*

De vrouw is het eerste doelwit was de satanische aanval om de kerk weg te leiden uit haar natuurlijke omgeving – het huis – en naar het religieuze systeem, gevangen. Daarom staat, vanuit het satanische standpunt, de vrouw aan de basis van het religieuze systeem, en haar echtgenoot, met een ring door de neus, volgt, zich onderschikkend! Weet u het nog, het verslag in Genesis?

“En zij geeft bovendien aan haar man en hij eet met haar”(Gen. 3:6;SW)

Het hele systeem, zelfs wanneer het een mannelijke leiding heeft, is ontworpen om een aanval te zijn op de door God bepaalde rol van het hoofd van het huis. Een broeder heeft het goed gezegd: “Ik ben het hoofd van mijn huis in de parkeerplaats, en een kind wanneer ik de ‘kerk’ binnen loop.”

We worden er aan herinnerd dat “Babylon” een “zij” wordt genoemd in Openbaring hoofdstuk 18. Het is een vrouwelijk systeem. Verwijder de vrouwelijke aanwezigheid, werk en invloed uit het systeem, en het zal sterven.

Misschien hebben velen van ons jaren lang vers zes gelezen en op ons hoofd gekrabbd: “Waar heeft Paulus het hier toch over?” Hoe heerlijk is de context! Want met de context komt de schijnwerper van begrijpen, die de hele wereld van religie scherp in beeld brengt!

Nogmaals: de aanklacht in vers zes is niet zozeer tegen de “vrouwtjes,” als wel tegen de hun opstandige, luie en zwakke hoofden! Het is tijd voor ons echtgenoten om te stoppen met afstand doen van onze goddelijke verantwoordelijkheden. Het is tijd om op te houden met het vrijwillig onze gezinnen “weg” te leiden om getraind te worden door het heidense religieuze systeem. Dit is *onze verantwoordelijkheid* en het is er een die niet aan andere overgelaten kan worden. Laten we ons bekeren van ons falen om geestelijke leiders van onze huizen te zijn. Laten we, met de Bijbel in de hand, onze gezinnen thuis brengen, onze vrouwen en kinderen leidend naar de voeding en vermaning in de Heer.

2 Timotheüs Hoofdstuk 3

Beladen met zonden

“Want uit dezen zijn er die binnendringen in de huizen en de vrouwtjes gevangen nemen, die beladen zijn met zonden en geleid worden door verscheidene lusten” (2Tim. 3:6;SW)

Wat is de manipulerende kracht van het religieuze systeem over de “vrouwtjes” (en laten we de mannen niet vergeten!)? *Schuld* – de schuld van zwaar beladen zonden.

De reden dat deze vrouwen dwaas zijn en zo succesvol weggeleid kunnen worden, is dat het religieuze systeem hen “beladen” heeft “met zonden.” Deze vrouwen kijken naar het religieuze systeem voor een oplossing voor hun schuld – om die te bedekken of te begraven – terwijl het in feite het systeem zelf is dat hen met deze zonden heeft “beladen.”

Noah Webster¹ definieert “beladen” als “volgeladen, onderdrukt en belast.” Deze vrouwen zijn “volgeladen met zonden”; ze zijn “onderdrukt door zonden”; ze zijn “belast met zonden”. Ze zoeken tevergeefs verlichting bij juist het systeem dat hen vol laadde met onderdrukking en belasting.

Feitelijk zou de zinsnede “beladen met zonden” ook vertaald kunnen worden met “begraven onder zonden,” want het woord dat Paulus gebruikte was *soreuo* (Strong’s Greek Lexicon #4987).

“van een andere vorm van 4673”, die *soros* is. Het is interessant dat dit woord betekent dit woord “een begrafenismiddel” (dwz. een urn of kist).

Deze vrouwen zijn door het religieuze systeem met zo’n last van de schuld van zonden gemanipuleerd, dat ze er onder “begraven” zijn! Dit is altijd het belangrijkste stuk gereedschap van de religie geweest. Zondeschuld is wat mensen loyaal houdt aan de religie, en religie zal altijd zonde doen toenemen tot de hoogst mogelijke graad – zelfs tot het punt van voortbrengen en maken van nieuwe “zonden”!

De Farizeeën van Jezus’ dagen waren hierin ook meesters

“Zij nu binden zware en moeilijk te dragen lasten en zij plaatsen ze op de schouders van de mensen. Maar zij willen ze niet met hun vinger verroeren” (Matt. 23.4;SW)

Paulus beschrijft het op deze wijze:

“want jullie tolereren het als iemand jullie slaaft, als iemand jullie verslindt, als iemand zich meester van jullie maakt, indien iemand verhoogd wordt, indien iemand jullie in het gezicht slaat” (2Kor. 11:20;SW)

Door de eeuwen heen heeft de religie, om greep te houden op de massa, veel meer zaken “zondig” gemaakt dan ze werkelijk zijn. Door dat te doen laat de religie de noodzaak voor zichzelf toenemen. In feite kunnen, als we religieuze invloed in ons leven op ons gedrukt hebben gekregen, veel zaken die we gekend hebben als “zonde” dat inderdaad niet zijn.

Zonde, in de Bijbelse betekenis, is een aanslag tegen God (bijv. aanbidden van andere goden, de verhoging van jezelf of anderen tot gelijk aan of boven God), of tegen mensen (bijv. dat wat schadelijk of pijnlijk is voor anderen). Religie probeert altijd een lijst nieuwe “zonden” te maken² en toe te voegen aan de “zondecatalogus”. Hoeveel zaken beschouwen wij als zonde die in werkelijkheid alleen maar kettingen van religieuze gebondenheid zijn? Alleen omdat van iets lang en luid genoeg wordt gezegd dat het een zonde is, maakt het nog niet tot een zonde!

1.Noah Webster, American Dictionary of the English Language, 1828.

2.Ik heb in de loop der jaren een vreemde lijst met zonden gehoord, zoals: etalages kijken, de krant lezen, mannen die vrouwen de hand schudden, kaarten, biljarten, gaan zwemmen, brillen met een metalen montuur dragen, mannen die hun haar in het midden scheiden, benzine kopen op zondag, een korte broek dragen, kauwgom kauwen, tv kijken, naar de film gaan, cowboy laarzen dragen; maar zelfs enige van de meer populaire lijsten van “zonde” dienen onderwerp te zijn van een nauwkeurig onderzoek in het Woord van God.

2 Timotheüs Hoofdstuk 3

Altijd lerend

“altijd lerende en nooit in staat zijn tot de realisatie van de waarheid te komen”(2Tim. 3:7;SW)

Het religieuze systeem is zeker indrukwekkend. Ze hebben hun “vorm” (uiterlijk) van godsvrucht, maar ook al zijn ze “altijd lerende”, zijn ze toch “nooit in staat zijn tot de realisatie van de waarheid te komen”.

Denk maar aan al dit “altijd lerende” dat gaande is in het mensgemaakte systeem, waarvan een eindeloze voorraad schijnt te zijn:

- Zondagschool
- Zondagochtend diensten
- Woensdagavond Bijbel studies
- Opvoedgroepen
- Nieuwe leden klassen
- Opwekkingen
- Seminars
- Retraite
- Bijbelscholen
- In een jaar de Bijbel lezen
- Bijbelseminaries
- Zondagavond diensten
- Kinderkerken
- Dagelijkse toewijdingen
- Zomer Bijbel kampen
- Training programmas
- Christelijke scholen
- Bijbel instituten
- Vakantie Bijbel scholen

Wat is het eindresultaat voor iemand in het systeem, na een leven lang van dit “altijd lerende”?

- Ze weten nog niet wie zij zijn.
- Ze weten nog niet wie hun apostel is.
- Ze weten nog niet wat hun boodschap is.

Ze kunnen niet een zinvol gesprek gaande houden over rechtvaardiging. Als regel weten niet weinig meer dan de verhalen van de zondagschool. Er is iets *ernstig fout* en wat de meesten niet weten is *dat het met opzet fout is!*

2 Timotheüs Hoofdstuk 3

Een imitatie

“Maar op de manier zoals Jannes en Jambres Mozes tegenstonden, zo staan ook dezen tegen de waarheid. Het zijn verdorven mensen van wie het denken onbeproefd is voor wat het geloof betreft. Maar jij volgt volledig mijn onderwijs, het motief, het doel, het geloof, het geduld, de liefde, de volharding” (2Tim. 3:8,9;SW)

Uit het leven van Mozes illustreert Paulus het punt dat hij wil maken. Jannes en Jambres stonden tegenover Mozes. Mozes was, zoals u weet, Gods goddelijk aangestelde boodschapper voor Israel. Jannes en Jambres waren een imitatie van het echte, zelfs tot het punt van zinsbegoocheling. Zo is het ook met het Christendom: het staat op tegen Paulus, Gods goddelijk aangestelde boodschapper voor het Lichaam van Christus. Het is ook een imitatie van het echte. Het echte is de ecclesia, het Lichaam van Christus; en toch presenteert het Christendom haar eigen versies van “kerk” tot het punt van zinsbegoocheling.

God had een confrontatie met Egypte. Aan de ene kant stonden Mozes en het getuigenis van God; aan de anderen kant stond Farao met zijn “wijze mannen”, “tovenaars” en “magiërs”. Farao’s dienaren “deden op gelijke wijze” als Mozes, door middel van hun betoveringen. Ze waren overtuigende imitators.

Maar toch heeft God ons niet opgeroepen ons bij de imitatie te voegen. God heeft ons niet opgeroepen om het religieuze systeem te imiteren - zij zijn de imitators! Zij hebben een “vorm” van godsvrucht, maar zonder de kracht er van. Wij zijn het echte – het geheimenis van godsvrucht! Voeg je niet bij de imitators! Wees echt!

André Sneidar schreef:

“De kerk (zelfs de vroege kerk van Paulus’ dagen!) is onontwarbaar verstrikt geraakt in de tentakels van het religieuze systeem (het grote huis – 2:20)”

Dit is het religieuze systeem dat zijn ware aard laat zien. In de laatste dagen zal het kenmerk van de kerk zijn dat het zo onverbiddelijk verloren zal zijn in de greep van het religieuze systeem, dat er een totale verlating zal zijn van alles wat met God te maken heeft en met Zijn apostel voor hen.

Jannes en Jambres waren vertegenwoordigers van het religieuze systeem van Egypte in Mozes’ dagen, en Paulus’ verwijzing naar hen informeert ons hier over het feit dat hetzelfde systeem van mystiek en afgoderij heerste in Paulus’ dagen, en, rond ons kijkend, ook in die van ons.

Dit is de “ongerechtigheid” waarvan de dienaar van de Heer zich moet afscheiden (2:19). De enige remedie, de enige manier om dit te bereiken, is WEGGAAN!

God doet een beroep op de eerbare voorwerpen, en nodigt hen uit om de verdorven omgeving van de graftombe van de gedroogde beenderen te verlaten, die zich uitgeeft voor “het echte”, maar waarvan God heeft gezegd: “Niks echts aan!”

Gods roep is niet om “de kerk” te hervormen of ze op de een of andere wijze te verbeteren – Paulus heeft het buitengewoon duidelijk gemaakt dat “de kerk” niet het brandpunt van Gods inspanning zal zijn in de laatste dagen. Nee, Gods roep is tot individuele mensen, hen oproepend het corrupte en armoedige religieuze systeem te verlaten en in plaats daarvan hun plaats in te nemen in de eenzame wildernis buiten haar muren. Dat is de manier waarop iemand een effectieve dienaar kan worden.

2 Timotheüs Hoofdstuk 3

Een vervolging

*“En allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden”
(2Tim. 3:11)*

Paulus herinnert Timotheüs er nogmaals aan dat het niet beter zal worden. Timotheüs heeft geen makkelijke weg voor de boeg. Paulus verzekert Timotheüs van de gevolgen voor iemand die besloten heeft te leven in de volheid van wie zij zijn in Christus – *“godvruchtig”*. Deze godsvrucht (:12) staat in contrast met de *“vorm van godsvrucht”*(:5) binnen het religieuze systeem.

Het probleem van Paulus was niet het uiterlijk (dwz. vorm) van godsvrucht. Die had hij als Farizeeër! Dit godvruchtig uiterlijk is een onlosmakelijk deel van het religieuze systeem! In plaats daarvan presenteert Paulus *LEVEN* aan Timotheüs!

*“..allen die godvruchtig willen **leven** in Christus Jezus..”*

De godsvrucht komt voort uit *LEVEN*! Waar is dit leven? Zij die *“godvruchtig willen leven”* zullen dat doen *“in Christus Jezus.”* Godsvrucht wordt hier voorgesteld als het leven van Christus Jezus in de leden van Zijn Lichaam – het *“geheimenis van godsvrucht”*!

LEEF IN CHRISTUS JEZUS! Dat is godsvrucht!

2 Timotheüs Hoofdstuk 3

Zijn wie en wat we zijn

“En allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden”
(2Tim. 3:11;SW)

We worden opgeroepen te “leven”. We hebben geen “vorm”(:5) nodig, want we hebben “leven”(1:1). We worden eenvoudig opgeroepen te “zijn” – te zijn wie en wat we zijn *in Christus*. We worden gewoon opgeroepen om te “leven ... in Christus Jezus”(:11)! We worden geroepen te leven in onze COMPLETEID in Hem (“compleet in Hem..” – Kol. 2:10). We worden geroepen Hem als ons Leven te genieten (“...Christus, Die ons leven is ...” – Kol. 3:4).

We worden niet alleen geroepen om “te leven ... in Christus Jezus,” maar om “godvruchtig” te “leven in Christus Jezus.” Dit woord “godvruchtig” hier is uniek. Dit bijzonder Griekse bijwoord komt maar twee maal voor in de Schrift. En het interessant dat ze beide voortkomen uit de pen van Paulus. De andere passage is in Titus (mogelijk Paulus’ voorlaatste brief. 2 Timotheüs was de laatste).

“Want de reddende genade van God verscheen aan alle mensen, ons opvoedend, zodat, de oneerbiedigheid en de wereldse verlangens verloochenend, wij verstandig en rechtvaardig en godvruchtig zouden leven in de huidige aion” (Titus 2:11,12;SW)

Paulus leert ons hier dat genade onze instructeur is. Genade is de goddelijk aangestelde leraar in deze bedeling. Geen andere leraar is “gecertificeerd” (Gal. 1:11,12) – zelfs niet de oude schoolmeester van de wet (Gal. 3.25)!

Let er op dat er twee delen zijn in de genade leerstof:

“ons opvoedend ... [1]verloochenend ... wij zouden[2] leven...”

Verloochenend: Het eerste deel van het onderwijs is dat van “verloochenen”. Dit is inderdaad het eerste deel van de waarheid van onze identificatie en eenheid met Christus! De betekenis van het woord “verloochenen” is “afzweren, afwijzen”. Van de genade leren we over onze positie in Christus Jezus, en dan komen we op een plaats van overeenstemming (dwz. erkenning) met God over wie we precies zijn.

Wat zal ons hierop volgende antwoord zijn aan het oude leven in Adam? “Dat is niks voor mij!” “Dat is niet wie ik ben!” is wat we zeggen over onze eerdere identificatie. Iedere gelovige zal óf verloochenen – dag na dag, moment na moment – wie hij was in Adam, óf wie hij is in Christus!

Leven: Paulus zegt “wij zouden leven”. Dit is het tweede deel van onze identificatie en eenheid met Christus! Wij zijn “levend voor God!” (Rom. 6.11; Gal. 2:20). De Vader verlangt

er naar Christus in de leden van de ecclesia, Zijn Lichaam, voor te stellen (2Kor. 4:10,119 en groot te maken (Filip. 1:20).

Nogmaals: Paulus' nadruk ligt op ons levend. Genade leert ons te *LEVEN!* – te leven om te zijn wie en wat we zijn in Christus: godvruchtig!

Het is van belang om op te merken dat, volgens de context van 2 Timotheüs, dit godvruchtige leven er een is dat geleefd wordt *buiten* het religieuze systeem. Wat is nu precies het gevolg van het leven van een buitenstaander?

“En allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden”
(2Tim. 3:11;SW)

Vervolging kan vele vormen aannemen, maar wees verzekerd van dit ene (Paulus is hier zeer helder over):

*“En allen die godvruchtig **willen** leven in Christus Jezus, **zullen vervolgd worden”***
(2Tim. 3:11;SW)

Van waar zal deze vervolging komen? Het zal komen uit dezelfde plaats waar het altijd vandaan komt: **religie!** Het is het religieuze systeem dat altijd aan de wortel heeft gestaan van vervolging. Vergeet dat nooit. Religie bracht Jezus naar Golgotha; religie stenigde Stefanus; en religie had nu Paulus in een Romeinse gevangenis. De geschiedenis staat bol van het vuur van “heilige” oorlogen en kruistochten van de religie.

Verloochen het wereldse systeem van religie, en leef: *“leef een godvruchtig leven in Christus Jezus”!*

Het is onze roeping!

2 Timotheüs Hoofdstuk 3

Niet nodig elders te kijken

“Maar jij, blijf bij wat je leerde en toevertrouwd werd, waargenomen hebbend door wie jij werd geleerd, en dat jij van kind af aan de heilige Schriften hebt waargenomen, de in staat zijnde jou wijs te maken door redding in het geloof dat is in Christus Jezus. Alle Schrift is door God geïnspireerd en voordelig voor onderwijs, voor blootlegging, voor correctie en voor opvoeding, in rechtvaardigheid, opdat de mens van God volkomen mag zijn, toegerust tot ieder goed werk”(2Tim. 3:13-16;SW)

Paulus wijst Timotheüs hier op de Schrift. Dit is precies waar hij de oudsten van Efeze op had gewezen toen hij uit Asia vertrok.

“En nu vertrouw ik jullie toe aan God en aan het woord van Zijn genade, die in staat is op te bouwen...”(Hand. 20:32;SW)

Zo zien we de afdoendheid van de Schrift. Het was alles wat de oudsten nodig hadden, hoewel zij het zich niet erg ten nutte maakten. Het was alles wat Timotheüs nodig had.

Paulus zei dat het nuttig was.

Paulus schreef aan de Efeziërs ook een brief, na bij hen te zijn vertrokken, de nadruk leggend op de plaats die de Schrift heeft in geestelijke oorlogvoering.

“En ontvangt ... het zwaard van de geest, dat is het woord van God” (Efe. 6:17;SW)

Paulus had Timotheüs eerder verteld dat het woord van God afdoende was voor de meest benauwde situaties.

“waarvoor ik kwaad lijd in boeien, als een misdadiger, maar het woord van God is niet gebonden geworden”(2Tim. 2:9;SW)

De bron van voordeel

In de duistere toestand waarin Timotheüs zich bevond, moet de bemoediging door de herinnering aan deze dingen heel wat voor hem zijn geweest. Met alleen het fundament overblijvend (2Tim., 2:19), zou men gemakkelijk de hoop kunnen opgeven. “Waarom zou je?” “De strijd is het gewoon niet waard!” Maar toch wijst Paulus Timotheüs op de plaats van eeuwig voordeel: *“Alle Schrift ... voordelig”* (2Tim. 3:16;SW).

2 Timotheüs Hoofdstuk 3

Volwassen zoonschap

“opdat de man van God volkomen mag zijn, toegerust tot ieder goed werk” (2Tim. 3:16)

Let zorgvuldig op Paulus’ gebruik van de zinsnede *“de man van God”* in vers 16. Hij zei niet *“het kind van God,”* maar *“de man van God”*. De *“man van God”* is geen klerikale term. Paulus heeft het niet over kerkleiders. Het woord *“man”* staat hier in contrast met het woord *“kind.”*

Er heeft een overgang plaatsgevonden! Niet langer kinderen zijnde, zijn de leden van Christus’ Lichaam nu geplaatst in de positie en status van volgroeide, volwassen zonen. Dit is de heerlijke doctrine die we kennen als adoptie. Dit betekent dat de tijdelijke gaven, die aan het Lichaam van Christus werden gegeven, nu terzijde zijn gelegd. De gaven van apostelen, profeten, evangelisten, pastors en leraren waren slechts tijdelijk, *“tot”*:

“wij zouden verkrijgen het al in de eenheid van het geloof en van de bovenkennis van de Zoon van God, tot een volgroeide man, tot een maat van gestalte van het complement van de Christus” (Efe. 4:13;SW)

Een van de kenmerkende doelstellingen van deze *“tot”* tijd is dat *“wij niet meer minderjarigen zouden zijn”*(Efe. 4:14;SW)

We zijn niet slechts *“kinderen van God”* – hoe mooi dat ook is, maar we zijn méér dan dat: door onze eenheid met Christus, als leden van Zijn Lichaam, zijn we nu de *“zonen van God”*. We zijn geen minderjarige kinderen; nee, we hebben de goddelijke positie van volgroeide zonen. Dit is de positie van de Here Jezus Christus Zelf. We zijn geplaatst in eenheid met Zijn volle volwassen zoonschap.

*“opdat Hij degenen die onder de wet zijn zou opeisen, opdat wij **de plaats van een zoon** zouden krijgen”(Gal. 4:5;SW).*

*“Want jullie hebben niet een geest van slavernij gekregen, om opnieuw vrees te hebben, maar jullie hebben de geest van zoonschap gekregen, door welke wij roepen: **ABBA, Vader!**” (Rom. 8:15;SW)*

Deze heerlijke werkelijkheid wordt vaak gemist vanwege het meer moderne gebruik van het woord *“adoptie.”* We denken aan het nemen van iemand van buiten de familie en die tot lid maken. Dit is niet het Schriftuurlijke concept. In plaats daarvan is het een plaatsen van iemand in een volle, volwassen, zoonschap positie. ^{Noot}

Te leven in de vestiging van dit zoonschap in ons dagelijks leven, is de volwassen *“man van God”* te zijn. Wat de *“man van God”* toerust in zijn volwassen functie is het bedreven woord

van God. Het maakt de *“man van God”* kundig en geeft hem kracht voor ieder goed werk van de Vader.

Noot. Denk bij *“zonschap”* aan erven, het krijgen van alle rechten die bij zijn ouders horen.

2 Timotheüs Hoofdstuk 3

De bron van alle bediening

“opdat de man van God volkomen mag zijn, toegerust tot ieder goed werk”(2Tim. 3:16)

De “man van God” was kundig, door het woord van God, om “toegerust” te zijn “tot **ieder goed werk.**” Alles wat bereikt moest worden zou nu gedaan worden door het woord van God. Het woord “toegerust” betekent “voltooid, volledig uitgerust tot” (Strong’s #1822). Hoewel het Lichaam van Christus in z’n kindertijd bovennatuurlijke gaven toebedeeld moest krijgen om Gods werk te kunnen uitvoeren, was nu Gods woord alles wat ze nodig hadden.

“Paulus zegt geen woord over een opvolger voor zijn apostelschap of over het gezag van een kerk, lichaam van kerken, raad of belijdenis. De Schrift, en alleen Die, is gezaghebbend. (C.I.Scofield)²⁹

Onze broeder Duane Gallentine heeft een paar schitterende opmerkingen over deze waarheid in zijn uitstekende artikel “Hij gaf gaven aan mensen”:

“Nadat de volle storting van genadewaarheid aan Paulus was gegeven, die bijzondere onthulling die HET GEHEIMENIS wordt genoemd, voltooit God het opvoedingsproces met de Schrift. De mannen die eens de “gaven aan de mensen” waren, verminderden. 2 Timotheüs 3:16,17 onthult dat de ... bediening van de gegeven mannen vervangen werd door Schriftgedeelten die hetzelfde doen, God verving hun bediening door Zijn woord van waarheid, te vinden in een boek ... Gods complete woord in de Bijbel.

Met de tweede brief aan Timotheüs, dat als laatste boek van de Bijbel werd geschreven, terwijl Paulus op weg was naar zijn executie, had God zijn interne “gaven systeem” gebruikt om al wat Schrift is te kopiëren, samen te brengen en te vergelijken. Het Lichaam van Christus, de ecclesia van de levende God, was de pilaar en de basis voor de waarheid (1Tim. 3:15). Gods plan was om alle Schrift wonend te krijgen in het Lichaam van Christus, voordat Paulus zou sterven, met zijn tweede brief aan Timotheüs als afsluiting van de storting van waarheid. We hebben zes en zestig boeken van Schrift in één band. Dit zijn de schrijfselen die God ademde, Schrift genaamd (2Tim. 3:16,17; Rom. 16:25,26; 1Kor. 14:37; Kol. 4.16).

Sinds de dood van Paulus, de apostel, ging Gods opvoedende proces voor het geven van doctrine, weerlegging, correctie en instructie in rechtvaardigheid naar de heiligen via de Bijbel, en niet via een man in een bediening, want dat is niet het middel dat wordt aangegeven in 2Tim. 3:16. Door het woord van waarheid, gevonden in een BOEK en “juist gesneden” bestudeerd, groeien we op *IN CHRISTUS* en worden werklui van God (Efe. 4.15; 2Tim. 2:15).³⁰

29. C.I. Scofield, The Scofield Bible Correspondence Course, (Moody Bible Institute, 1960)
Volume IV, Epistles and revelation, page 870.
30. Duane Gallentine, He Gave Gifts Unto men, Bible Student's PressTM 1992

2 Timotheüs Hoofdstuk 4

Ze zullen de gezonde leer niet verdragen

“Want de era zal zijn dat zij de gezonde leer niet meer zullen toelaten, maar zij zullen naar de eigen verlangens leraren bijeenzamelen, omdat het gehoor verwend is”
(2Tim. 4:3;SW)

Paulus vertelt Timotheüs nogmaals dat het alleen maar erger zal worden. Zij die eens Paulus' bijzondere onthulling omarmden zouden niet langer verdragen dat ze onderwezen zou worden. Het is niet zo dat ze geen onderwijs wilden verdragen; ze wilden *“de gezonde leer”* niet meer verdragen – ze wilden maar een klein stukje gaan!

Paulus was hier niet aan het gissen. Let er op hoe helder hij dit stelt. *“Want de era zal zijn dat zij de gezonde leer niet meer zullen toelaten.”* Dit is onderdeel van Paulus' voortdurende profetie over de toestand van de kerk die Zijn Lichaam is, en het zou z'n vervulling krijgen tijdens Timotheüs leven.

Om hun honger naar ongezonde leer te bevredigen, zullen zij *“naar de eigen verlangens leraren bijeenzamelen, omdat het gehoor verwend is.”*

Een hele berg aan leraren

“[Zij] zullen en masse leraren uitnodigen. In tijden van onzeker geloof ... zwermen allerlei soorten leraren als de vliegen van Egypte. De vraag zorgt voor aanvoer. De hoorders nodigen leraren uit en vorm hun eigen leraren. Als het volk een kalf wenst om te vereren, dan is een kerkelijke kalfmaker snel gevonden.”³¹

Zo gaat het ook vandaag. Is er ooit een grotere berg aan leraren geweest dan vandaag? Het Christendom ligt begraven onder een berg, en daarmee ook het Lichaam van Christus! We hebben een overvloed aan zulke leer – onderwijs dat niet past bij deze *“bediening van de genade van God”*, toevertrouwd aan Paulus. Het is overal. Eindeloze radio- en televisieuitzendingen vullen de ether, 24 uur per dag. We hebben een ongelooflijke berg aan onderwijs door: boeken, boekjes, pamfletten, traktaten, studiegidsen, magazines, dagboeken, audiocassettes, videobanden, belijdenissen, “bedieningen”, centra, scholen, Bijbelinstituten, seminaries, zondagscholen, en nu het wereld wijde web. Heeft het Lichaam van Christus ooit zo'n berg aan ongezond onderwijs gehad – onderwijs dat Paulus bijzondere onthulling voor het Lichaam van Christus heeft verlaten? We verdrinken er in! Er is elke kleur, maat, smaak en stijl van onderwijs om te passen bij wat men maar wenst (“omdat het gehoor verwend is”).

31. Martin R. Vincent. Word Studies in the New Testament, Volume IV, pages 320-321.

2 Timotheüs Hoofdstuk 4

Hun oren afgekeerd van de waarheid En toegekeerd naar fabeltjes

“en zij zullen zeker het gehoor wegdraaien van de waarheid en zij zullen naar de mythen gekeerd worden” (2Tim. 4:4;SW)

Paulus kende en voorzegde de tijd waarin het Lichaam van Christus (als geheel) de waarheid zou verlaten(als geheel). Ze zouden *“wegdraaien”*, net zoals allen in Asia hadden gedaan (2Tim. 1.15). De bediening in Asia was de voorsmaak en het model van de toekomst! Ze zouden werkelijk alle soorten van leer verdragen, BEHALVE de waarheid!

Het gevolg van dit alles is dat het Lichaam van Christus leeft in fantasie en bijgeloof. We hebben ons naar *“mythen”* gekeerd! We zijn nu in de band van fabeltjes! Dit is het trieste commentaar op het hedendaagse Christendom! We hebben door de vloed aan ongezonde leer onze Schriftuurlijke richting verloren.

“De wortel van de afval van de kerk is hun “wegkeren” van Paulus en zijn “vorm van gezonde woorden”(1:15,13). Ze werden “afgekeerd van de waarheid ... naar mythen”(4:4)(André Sneidar)

Zo echt als deze bedreigingen waren voor de gelovige van Paulus' dagen, twee duizend jaren hebben een dikke laag van dooreen gevlochten verhalen toegevoegd die zich voordoen als waarheid. Het gevolg is geweest dat de overgrote meerderheid van het Christendom zichzelf terugvindt als meegenomen door mythen. Ze zijn diep begraven in de duisternis van een *“Christelijke”* mythologie.

Het is voor de student van de Schrift geen eenvoudige taak om te studeren en de traditionele *“Christelijke”* mythologie apart te leggen van de eigenlijke waarheid van de Bijbel; maar het is een nobele en belonende reis. Het vereist ijverige en trouwe toewijding aan de echte woorden van God. De heiligen in Berea vormden deze geest van trouw aan wat god had gezegd:

“De broeders nu zenden onmiddellijk door de nacht zowel Paulus als Silas weg naar Berea, die, weg zijnde, aankomen in de synagoge van de Joden. Dezen nu waren edeler dan die in Thessalonica, die het woord ontvangen met alle gretigheid, dag na dag de Schriften onderzoekend of deze dingen zo waren” (Hand. 17:10,11;SW)

Wat is er een levenslange taak weggelegd voor de werker van de Schrift! Het houdt dat we ons nooit toestaan opgesloten te worden in welke mensgemaakte belijdenis of systematische theologie dan ook, terwijl we er een altijd aanpassend hart op na houden voor wat nieuw uit de Schrift is geleerd. Het vereist een houding en geest van aanpasbaarheid.

“Streef er naar jezelf beproefd te presenteren voor God, als een onbeschaamd werker, juist verdelend het woord van de waarheid”(2Tim. 2.15;SW)

Paulus roept ons uit deze puinhoop. Hij roept ons, die in Christus zijn, op om gewoon vast te staan in vrijheid(Gal. 5:1), genade (Rom. 5:2) en eenvoud(2Kor. 11:3) – *“alles gedaan hebbend, blijven staan”(Efe.6:13)!*

Breng je leven niet door met het volgen van de fabeltjes van het Christendom, die niet meer dan mythen zijn. Voeg je bij de nobele zonen van God die nijver de Schrift doorzoeken om te zien of de dingen zo zijn. Wees door de waarheid gegrepen!

Verlaat de *berg* en sta *buiten* met Christus!

2 Timotheüs Hoofdstuk 4

Doe het werk van een evangelist

“Maar jij, blijf nuchter in alle dingen, aanvaardt het lijden, doe het werk van een evangelist, verricht jouw dienst volkomen”(2Tim. 4:5;SW)

Evangelisatie was een van de hemelvaart gaven. Het doel van deze speciale hemelvaart gaven was *“tot aanpassing van de heiligen in het werk van bediening, tot opbouw van het lichaam van Christus”* (Efe. 4:12;SW) – alles passend bij het feit dat zij nog niet de volle, complete onthulling van God in geschreven vorm hadden. Nu, terwijl Paulus zijn laatste brief schrijft, vinden al deze dingen – *“aanpassing van de heiligen”* en de *“opbouw van het Lichaam van Christus”* – plaats door de toepassing van het volledige, geschreven woord van God, voltooid door de hand van Paulus. Er zijn nu geen “gaven” meer nodig. Er zijn vandaag geen goddelijke, bovennatuurlijke gaven van apostelschap, profeet, evangelist, pastor of leraar.

Iemand kan bepaalde aspecten hiervan uitvoeren - zoals evangelist of leraar – maar ze doen dat niet door bijzondere gaven, maar door toewijding aan het geschreven woord van God. Als een man bijvoorbeeld wil onderwijzen, moet hij werken in de studie van het woord – zelf lerend, aanpassend, groeiend, zodat hij anderen kan onderwijzen. Het is niet een “gave” in de betekenis van de hemelvaart gaven.

Daarom zegt Paulus tegen Timotheüs om het werk van een evangelist te “doen”.

Paulus vertelt Timotheüs niet dat hij de “gave” van “evangelist” heeft. Noch zegt hij dat hij “een evangelist” is. Hij zegt hem alleen het werk van een evangelist te doen – *“doe het werk van een evangelist”*. Hij kon dat nu doen – zonder de goddelijke “gaven” van de hemelvaart – omdat hij de complete Schrift in zijn bezit had, die IN STAAT WAS HEM IN STAAT TE STELLEN het werk van een evangelist te “doen,” zodat hij geen bewijs nodig had voor zijn bediening.

“Gaven” waren niet langer nodig. De Schriften zelf – nu volledig, compleet – waren “voordelig” voor “doctrine”(dwz. onderwijs) etc. *“...opdat de mens van God volkomen mag zijn, toegerust tot ieder goed werk”(2Tim. 3:16;SW)*

Let opnieuw op de gevolgen! *“opdat de mens van God ...”* Wat? *“volkomen mag zijn, toegerust voor ieder goed werk.”* Dat is wat de volle, complete Schrift kan doen! Met als doel? *“ieder goed werk”*. Daarom zegt Paulus Timotheüs: *“doe het werk van een evangelist”*.

2 Timotheüs Hoofdstuk 4

Een eenzame positie

“Want Demas verliet mij, de huidige aion liefhebbend, en ging naar Thessalonica. Crescens ging naar Galatië, Titus naar Dalmatië. Alleen Lucas is bij mij...”(2Tim. 4:10,11;SW)

Timotheüs en Paulus stonden er alleen voor. Timotheüs was in Asia, waar allen weggekeerd werden van Paulus (2Tim. 1:15). Paulus was in Rome, waar *“alleen Lukas”* (2Tim. 4:11) nog bij hem was.

Demas (alsook Crescens en Titus, zo schijnt het) lieten Paulus in de steek, *“de huidige wereld liefhebbend”*(1Tim. 4:10;SW). Betekent dit dat ze Paulus verlieten voor wat vaak wordt gezien als *“wereldsgezindheid”*? Wat was het in deze huidige tijd dat ze Paulus deed verlaten? De context van het hele boek 2 Timotheüs schijnt aan te geven dat dit een Paulus verlaten was voor de toemalige *religieuze* tijd. De hunne was een totale verlating voor de *religieuze* koers van deze wereld.

De trouwe vijf

Vijf mannen die trouw bleven worden speciaal bij naam genoemd. Je kon ze op de vingers van één hand tellen. Er was natuurlijk Paulus, en Lukas die bij hem was (2Tim. 4:11). Dan was er Timotheüs, en Markus, die bij hem was (2Tim. 4:11) en er is Tychicus (2Tim. 4:12).

De toestand was zo somber, dat toen Paulus voor het eerst voor de rechtbank verscheen, er geen enkele ziel bij hem was voor de autoriteiten. Hij stond helemaal alleen terecht.

“Bij mijn eerste verdediging kwam niemand met mij mee, maar allen hebben mij verlaten. Moge het hen niet worden toegerekend” (2Tim. 4:16;SW)

2 Timotheüs Hoofdstuk 4

Alleen staan

Paulus was niet de eerste van Gods dienaren die alleen stond. M.H. Reynolds^{*32)} heeft over dit cruciale punt mooi geschreven:

“Het is menselijk om het de massa mee te gaan, het is goddelijk om alleen te staan. Het is menselijk om het volk te volgen, om mee te gaan met het tijd; het goddelijk om een principe na te volgen, om tegen het tij in te gaan.”

Het is natuurlijk om te sjoemelen met het geweten en de sociale en religieuze mode te volgen ten gunste van gewin of plezier; het goddelijk beide te offeren op het altaar van waarheid en plicht.

“Niemand kwam met mij mee, maar allen hebben mij verlaten” (2Tim. 4.16), schreef de met littekenen getekende apostel als hij zijn eerste verschijning voor Nero beschrijft om zich te verantwoorden voor zijn leven van geloven en onderwijzen, tegen de Romeinse wereld in. `

Waarheid is uit de mode geweest sinds de mens zijn mantel van onvergankelijk licht omwisselde voor kledij van vergankelijke bladeren. Noach bouwde en reisde **alleen**. Daniël at en bad **alleen**. Elia offerde en getuigde **alleen**. Jeremia profeteerde en huilde **alleen**. Jezus had lief en stierf **alleen**.

De kerk in de wildernis loofde Abraham en vervolgde Mozes. De kerk van de koningen loofde Mozes en vervolgde de profeten. De kerk van Kajafas loofde de profeten en vervolgde Jezus. De kerk van de pausen loofde de Heiland en vervolgde de heiligen. En nu, zowel in de kerk als in de wereld, applaudisseert men voor de moed en kracht van de patriarchen en profeten, de apostelen en de martelaren, maar veroordeelt men vandaag dezelfde trouw aan de waarheid als koppigheid en dwaasheid .

Vandaag worden mannen en vrouwen, jong en oud, gezocht die hun overtuiging van waarheid en plicht willen gehoorzamen ten koste van hun fortuin, vrienden en het leven zelf.

“Daarom leed ook Jezus, opdat Hij het volk zou heiligen door Zijn eigen bloed, buiten de poort. Nu dan mogen wij tot Hem komen buiten het kamp, Zijn smaad dragend” (Hebr. 13:12,13;SW)

32. Marion H. Reynolds Jr.(1919-1997), Standing Alone, Foundation Magazine.

2 Timotheüs Hoofdstuk 4

Dus toch niet zó alleen

“Maar de Heer stond mij bij en Hij geeft mij kracht, zodat door mij de verkondiging ten volle vervuld mocht worden en al de natiën zouden horen” (2Tim. 4.17;SW)

Dat niemand Paulus bijstond toen hij voor het gerecht stond, was maar één deel van het verhaal! Het feit is dat Paulus wel iemand had die hem bijstond toen hij terecht stond: DE HEER!

Als we naar mensen kijken zullen we zeker teleurgesteld worden: maar als we onze ogen op de Heer gericht houden, zullen we altijd kracht vinden. Hij is het Die de naam draagt: *“Trouw en Waar”*.

“En ik nam de hemel waar, geopend, en zie, een wit paard en Die er op zit wordt genoemd Trouw en Waar en Hij oordeelt en strijdt in rechtvaardigheid”(Openb. 19:11;SW)

Dit alles herinnert ons aan de belofte die aan het oude Israel werd gegeven:

“Vrees niet, want Ik ben met u; zijt niet verbaasd, want Ik ben uw God; Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met de rechterhand Mijner gerechtigheid”(Jes. 41:10;SV)

En nog een andere schitterende belofte werd aan de Hebreëen gegeven:

“Voor het overige: wordt bekrachtigd in de Heer en in de macht van Zijn kracht” (Efe. 6:10;SW)

2 Timotheüs Hoofdstuk 4

Eenzaam, maar nooit alleen

“Maar de Heer stond mij bij en Hij geeft mij kracht, zodat door mij de verkondiging ten volle vervuld mocht worden en al de natiën zouden horen” (2Tim. 4:17;SW)

Een andere broeder schrijft gevoelig over dit belangrijke thema.

“Er zijn velen in het Lichaam van Christus die in de overgang zijn tussen het “gaan” naar de kerk en het kerk “zijn” ... Hoe meer we afgestemd raken op de Heer, hoe meer we ontevreden en oncomfortabel we worden met dat wat in Zijn Naam gezegd en gedaan wordt. Toch is er een oncomfortabele pauze tussen waar we waren en waar we geroepen worden te zijn. Het is een eenzame tijd, waarin we door velen verkeerd begrepen zullen worden die niet mochten zien wat wij wel mogen zien.

Wat God bij velen van ons, die tussen kerk als gebouw en kerk als stijl van leven zijn, wil benadrukken is hoe we ALLEEN kunnen wandelen ... God zou willen dat we leren gemeenschap te hebben met Christus, ook al betekent het dat we een eenzame weg moeten bewandelen.

Vaak is het verlangen andere “gelijkdenkenden” te vinden niet een geestelijk verlangen. Het is veeleer een emotie, die verlangt met mensen te zijn die ons begrijpen ... Toch moeten wij Christus kennen als Gemeenschap. Bij Hem blijvend, verbonden met het Hoofd, onderhouden we eenheid met de rest van het Lichaam ... Sommigen zijn in staat een zoete geest te behouden zolang ze gemeenschap hebben met andere gelovigen. Maar wanneer God toestaat dat de gemeenschap onderbroken wordt, zien ze hoe snel die zoete geest zuur wordt. Ze zullen zelfs hun armzalige staat erkennen en dingen zeggen als: “Mijn humeur is vreselijk geworden, ik moet deze zondag terug gaan.” Dan zullen ze teruggaan naar de “kerk” en zich goed voelen; dan keert de zoete geest terug. Jammer genoeg is dit de ervaring van de meerderheid van mensen die niet geleerd hebben Christus te nemen als hun Leven. Is dit wandelen in de geest? Nee, dat is het niet...

Laten we ons herinneren dat Christus’ Lichaam een geestelijk Lichaam is. In de lichamelijke aanwezigheid van andere leden zijn maakt ons niet een beter lid en weggenomen zijn uit de lichamelijke aanwezigheid van andere leden maakt ons niet een minder lid. Natuurlijk, het exacte tegendeel is waar voor hen die samenkomen als instituut; zonder hun lichamelijke aanwezigheid en ondersteuning verliezen ze hun plaats als lid; maar dat is niet het geval met Christus’ Lichaam, de Kerk. Wij zijn geen betere of slechtere leden door lichamen contact of gebrek aan lichamen contact met elkaar.

We kunnen verlangen naar gemeenschap, niet zo zeer om het Lichaam op te bouwen, maar om onszelf op te bouwen – een houding die we meedroegen uit de tijd dat we “naar de kerk gingen” om een of twee maal per week “gevoed” te worden. Indien dit het geval is, is het geen wonder dat God wil dat wij alleen naar Hem kijken voor

opbouw en leren van Hem afhankelijk te zijn, voordat we onszelf in de nabijheid van andere plaatsen. Een zwakte van de institutionele “kerk” is dat de meerderheid van de leden komen om te ontvangen, om opgebouwd te worden, om bemoedigd te worden, om gevoed te worden. Het is al “nemen” en zeer weinig “geven”. En daarom is er weinig Leven...

Laten we ons met heel ons hart overgeven aan Christus, en niet ontmoedigd worden als we onszelf tijdelijk terugvinden zonder de gemeenschap en troost van onze broeders en zusters. Hoewel we eenzaam zijn, zijn we nooit alleen.”³³

33. Chip Brogden. Bible Student’s Notebook, Vol. 7 No. 161

NASCHRIFT

Lijden in de laatste dagen

We zullen deze korte commentaren op 2 Timotheüs afsluiten met deze woorden van A.E.Knoch uit zijn uitstekende werk: Het probleem van het kwaad.

“Paulus' tweede brief aan Timotheüs gaat over de laatste dagen, en is op een heel bijzondere manier op ons van toepassing, want ze is toegesneden op de omstandigheden waaronder wij leven. Het is de meest hachelijke periode in deze bedeling. De waarheid wordt als nooit tevoren tegengewerkt. De gezonde leer wordt niet getolereerd en velen schuiven ze terzijde als mythe. Overal is wanorde. Opstandigheid is aan de orde van de dag en vermomt zichzelf zelfs als onderschikking aan de Heer! Maar de beproevingen van deze tijd geven ons een gelegenheid lijden en schaamte te verduren, die een rijke beloning zal krijgen bij de Daïs. Mogen we de genade ontvangen om voordeel te halen uit onze speciale voorrechten, en ze gebruiken om Zijn Naam te verheerlijken!

In sommige opzichten is het moeilijker lijden te ontlopen in deze laatste dagen dan in Timotheüs tijd. De Schrift verklaart dat, in deze dagen, de mensen zelfzuchtig, gek van geld, pronkziek, trots, lasterlijk, opstandig tegen ouders, ondankbaar, kwaadaardig, zonder natuurlijke aanhankelijkheid, onverzoenlijk, tegen elkaar, oncontroleerbaar, tegen het goede, verraders, lichtvaardig, verwaand, meer liefhebbers van hun zichzelf dan van God, toegewijd, maar zonder haar kracht. Ons wordt geboden zulke lieden links te laten liggen(2Tim. 3:1-5). Is het mogelijk tussen zulke "heiligen" te leven en niet te lijden? Gode zij dank, de Schrift zegt niet dat allen zo zullen worden, noch dat ieder van ons al deze trekken zal hebben. Toch horen wij ons bewust te zijn van dit woord, en op te passen dat we zelfs niet een zweem van dit soort zaken hebben. Maar we kunnen er niets aan doen dat we lijden door zelfs maar hun aanwezigheid. Totdat we met deze zaken in contact komen, is het mogelijk dat we niet eens weten dat ze in deze lijst voorkomen. Sommige zonden, zoals zelfzucht, zijn zo wijdverspreid, dat ze op ons aanvankelijk geen indruk maken.

Weinige heiligen schijnen zich bewust te zijn van de tactieken van de Tegenstander en de pijn die door zijn pijlen wordt veroorzaakt, indien we ons niet beschermen door geloof. Indien ze zich meer bewust waren van de tegenstand van de wereldmachten van deze duisternis(Efe. 6:11-17), dan zouden ze zich niet zo snel overgeven aan hun plannen en zijn gereedschappen worden in het tegenwerken van hen die op de barricaden staan voor de hemelse waarheden waartegen de vijand optrekt.”

Wat ook ons lot zal zijn, we kunnen met Paulus zeker zijn van de redding door onze Heer in die dag *“van elk boos werk.”* Hij zal inderdaad de Zijnen redden voor Zijn hemels koninkrijk, *“Hem zij de heerlijkheid in de eonen van de eonen. Amen”*(2Tim. 4:18;SW).

Mogen wij de genade ontvangen om voordeel te krijgen uit onze bijzondere voorrechten, en ze gebruiken om Zijn Naam te verheerlijken!

2 Timotheüs

De SchriftWoord vertaling – hoofdstuk 1

(° voor een woord betekent nadruk, *achter een woord geeft aan dat het in de aorist staat)

1 Paulus, apostel van Christus Jezus door de wil van God, naar de belofte van het leven in Christus Jezus,

2 aan Timotheüs, mijn geliefd kind. Genade, barmhartigheid en vrede van God, de Vader, en Christus Jezus, onze Heer.

3 Ik ben God dankbaar, Die ik, evenals mijn voorouders, met een zuiver geweten dien, omdat ik onophoudelijk herinnering heb over jou in mijn verzoeken, nacht en dag,

4 verlangend jou waar te nemen*, herinnering hebbend aan jouw tranen, opdat ik met blijdschap vervuld* zal worden,

5 een herinnering krijgend* van jouw geloof, dat eerst ingewoond* heeft in jouw grootmoeder, Loïs, en jouw moeder, Eunike, en ik ben er van overtuigd geworden dat het ook in jou is.

6 Door welke oorzaak ik jou herinner opnieuw aan te steken het genadegeschenk van God, dat in jou is door de oplegging van mijn handen.

7 Want God geeft* ons niet de geest van vrees, maar van kracht en van liefde en van gezond verstand.

8 Jij dan mag niet beschaamd* zijn voor het getuigenis van onze Heer, noch voor mij, Zijn gevangene, maar lijdt* mede kwaad voor het evangelie, naar de kracht van God,

9 Die ons redt* en roept* met een heilige roeping, niet naar onze werken, maar naar Zijn voornemen en genade, die ons is gegeven* in Christus Jezus vóór aionische tijden,

10 maar nu openbaar gemaakt* zijnd door de komst van onze Redder, Christus Jezus, inderdaad de dood afschaffend*, onvergankelijk leven verlichtend*, door het evangelie.

11 waartoe ik geplaatst* werd als verkondiger en apostel en leraar.

12 Waarom ook ik deze dingen lijd. Maar ik wordt niet beschaamd, want ik heb waargenomen in Wie ik heb geloofd en ik ben overtuigd geworden dat Hij in staat is het mij toevertrouwde te bewaken* tot die dag.

13 Heb een patroon van gezonde woorden, die jij van mij hoort*, in geloof en liefde die in Christus Jezus is.

14 Bewaak* het goede dat is toevertrouwd door heilige geest, die in ons inwoont.

15 Jij hebt dit waargenomen: dat zij allen weggekeerd* werden van mij, degenen in Asia, onder wie Phygellus en Hermogenes.

16 Moge de Heer barmhartigheid geven* aan het huis van Onesiphorus, omdat hij mij vele malen verkwikt* heeft, en niet beschaamd* was voor mijn ketenen,

17 maar komend* in Rome zoekt* hij mij ijverig en vindt* mij.

18 Moge de Heer hem geven* barmhartigheid te vinden* bij de Heer in die dag. En hoevelen in Efeze hij dient* weet jij heel goed.

2 Timotheüs

De SchriftWoord vertaling – hoofdstuk 2

(° voor een woord betekent nadruk, *achter een woord geeft aan dat het in de aorist staat)

- 1 Jij dan, mijn kind, wees krachtig in de genade in ° Christus Jezus,
- 2 en wat jij van mij hoort * onder vele getuigen, vertrouw * dat toe aan vertrouwde mannen, die bekwaam zullen zijn ook anderen te onderwijzen *.
- 3 Lijd samen kwaad met mij als goed soldaat van Christus Jezus.
- 4 Niemand die oorlog voert is betrokken bij zijn ° onderhoudszaken, opdat hij zou behagen * die hem aanwerft *.
- 5 En indien iemand ook atleet zou zijn, hij wordt niet bekranst als hij niet naar de regels zou strijden *.
- 6 De zwoegende landwerker moet als eerste van de vruchten genieten.
- 7 Denk aan wat ik zeg! Want de Heer zal jou inzicht in alles geven.
- 8 Herinner je Jezus Christus, opgewekt zijnd uit de doden, uit het zaad van David, naar mijn ° evangelie,
- 9 waarvoor ik kwaad lijd in boeien, als een misdadiger, maar het woord van ° God is niet gebonden geworden.
- 10 Om deze reden wil ik alles verdragen om wille van de uitverkorenen, opdat ook zij de redding mogen verkrijgen * in Christus Jezus, met aionische heerlijkheid.
- 11 Trouw is het woord, want indien wij samen stierven *, zullen wij ook samen leven,
- 12 indien wij volharden zullen wij ook samen heersen; indien wij ontkennen zal Hij ook ons ontkennen,
- 13 indien wij ontrouw zijn, Hij blijft trouw, want Hij is niet in staat Zichzelf te ontkennen *.
- 14 Herinner je deze dingen en smeeke hen voor de ogen van ° God geen tegenstellingen aan te gaan die geen nut hebben, maar onrust brengen aan die horen.
- 15 Streef * er naar jezelf beproefd te presenteren * voor ° God, als een onbeschaamd werker, juist verdelend het woord van de waarheid.
- 16 Maar houd afstand van de wereldse lege klanken, want zij zullen de oneerbiedigheid nog meer voortgang doen vinden,
- 17 en hun ° woord zal kanker als weide hebben, onder wie zijn Hymeneus en Philetus,
- 18 die afwijken van de waarheid, zeggend dat de opstanding reeds is geweest en het geloof van sommigen omverwerpen.
- 19 En toch staat het solide fundament van ° God, dit ° zegel hebbend: de Heer kent die van Hem zijn. En laat hem afstand nemen van ongerechtigheid, een ieder aanroepende de naam van de Heer.
- 20 Maar in een groot huis zijn niet alleen gouden en zilveren voorwerpen, maar ook houten en aardewerken, en die inderdaad tot eer en ook die inderdaad tot oneer.
- 21 Indien dan iemand zich hiervan zou reinigen *, zal hij een voorwerp zijn met eer, geheiligd zijnde, bruikbaar voor de eigenaar, voor ieder goed werk gereed gemaakt.
- 22 Maar ontvlucht de jeugdige verlangens, maar jaag naar rechtvaardigheid, geloof, liefde en vrede met die de Heer aanroepen uit een zuiver hart.
- 23 Maar weiger domme en wrede vragen, waargenomen hebbend dat zij gevechten

voortbrengen.

24 Maar een slaaf van de Heer moet niet vechten, maar zachtvaardig zijn tegen allen, geschikt om te onderwijzen, geduldig onder kwaad,

25 in zachtmoedigheid de tegenstanders opleidend. Het zou kunnen dat ° God hen bekering zal geven, tot erkenning van de waarheid,

26 en zij ontnuchterd zullen worden uit de strik van de Lasteraar, levend gevangen door hem voor zijn wil.

2 Timotheüs

De SchriftWoord vertaling – hoofdstuk 3

(° voor een woord betekent nadruk, *achter een woord geeft aan dat het in de aorist staat)

- 1 Weet dan dit, dat in de laatste dagen er gevaarlijke tijden zullen zijn,
- 2 want de mensen zullen zelfzuchtig en gierig zijn, pronkzieken, trotsen, lasteraars, aan ouders ongehoorzamen, ondankbaren, kwaadaardigen,
- 3 zonder natuurlijke aanhankelijkheid, onverzoenlijken, oncontroleerbaren, wreden, afkerigen van het goede,
- 4 verraders, roekelozen, opgeblazen zijnden, met meer liefde voor eigen genot dan liefde voor God,
- 5 een vorm van godsvrucht hebbend, maar de kracht daarvan ontkend hebbend. Mijd ook dezen.
- 6 Want uit dezen zijn de binnendringenden in de huizen en de vrouwtjes gevangen nemen, die beladen zijn met zonden en geleid worden door verscheidene lusten,
- 7 altijd lerende en nooit in staat zijn tot de realisatie van de waarheid te komen*.
- 8 Maar op de manier zoals Jannes en Jambres Mozes tegenstonden, zo staan* ook dezen tegen de waarheid. Het zijn verdorven mensen van wie het denken onbepoefd is voor wat het geloof betreft.
- 9 Maar jij volgt* volledig mijn ° onderwijs, het motief, het doel, het geloof, het geduld, de liefde, de volharding,
- 10 de vervolgingen, het lijden, zoals mij overkwam* in Antiochië, in Iconium, in Lystra, welke vervolgingen ik onderga*, en uit alle redt* de Heer mij.
- 11 En al de willenden godvruchtig leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden.
- 12 Maar boze mensen en oplichters zullen vooruitgang boeken, van kwaad tot erger, misleidend en misleid wordend.
- 13 Maar jij, blijf bij wat je leerde* en toevertrouwd* werd, waargenomen hebbend door wie jij werd geleerd*,
- 14 en dat jij van kind af aan de heilige Schriften hebt waargenomen, de in staat zijnde jou wijs te maken door redding in het geloof dat is in Christus Jezus.
- 15 Alle Schrift is door God geïnspireerd en voordelig voor onderwijs, voor blootlegging, voor correctie en voor opvoeding, in rechtvaardigheid,
- 16 opdat de mens van God volkomen mag zijn, toegerust tot ieder goed werk.

2 Timotheüs

De SchriftWoord vertaling – hoofdstuk 4

(° voor een woord betekent nadruk, *achter een woord geeft aan dat het in de aorist staat)

- 1 Ik betuig je voor de ogen van °God en Christus Jezus, Die op het punt staat te oordelen de levenden en de doden bij Zijn °verschijning en Zijn °koninkrijk:
- 2 verkondig* het woord, richt* er de aandacht op, gelegen of ongelegen, weerleg*, bestraf*, bemoedig* met alle geduld en onderricht.
- 3 Want de era¹⁾ zal zijn dat zij de gezonde leer niet meer zullen toelaten, maar zij zullen naar de eigen verlangens leraren bijeenzamelen, omdat het gehoor verwend is,
- 4 en zij zullen zeker het gehoor wegdraaien van de waarheid en zij zullen naar de mythen gekeerd worden.
- 5 Maar jij, blijf nuchter in alle dingen, aanvaardt* het lijden, doe* het werk van een evangelist, verricht* jouw °dienst volkomen.
- 6 Want ik word al geplengofferd en het tijdstip van mijn °afscheid is aanstaande.
- 7 Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn °loop volbracht, ik heb het geloof behouden.
- 8 Verder wordt voor mij de krans van de rechtvaardigheid gereserveerd, die de Heer mij in die °dag zal geven, de rechtvaardige Rechter, maar niet alleen aan mij, maar ook aan allen die Zijn °verschijning liefhebben.
- 9 Beijver* je om spoedig naar mij te komen*!
- 10 Want Demas verliet* mij, de huidige aion liefhebbend*, en ging* naar Thessalonica. Crescens ging naar Galatië, Titus naar Dalmatië.
- 11 Alleen Lucas is bij mij. Haal* Marcus op en breng hem met jezelf, want hij is voor mij bruikbaar voor de dienst.
- 12 Maar Tychicus zend* ik naar Efeze.
- 13 De reiszak die ik achterliet* in Troas, bij Carpus, breng die mee, komend, en de rollen, speciaal de perkamenten.
- 14 Alexander, de kopersmid, heeft mij vele kwaden getoond*; de Heer zal hem vergelden naar zijn °werken.
- 15 Waak ook jij voor hem, want hij heeft onze °woorden zeer tegen gestaan*.
- 16 Bij mijn °eerste verdediging kwam* niemand met mij mee, maar allen hebben mij verlaten*. Moge het hen niet worden toegerekend*.
- 17 Maar de Heer stond* mij bij en Hij geeft mij kracht*, zodat door mij de verkondiging ten volle vervuld* mocht worden en al de natiën zouden horen*. En ik ben gered* uit de mond van de leeuw.
- 18 De Heer zal mij redden van alle boze werk en Hij zal mij bewaren in Zijn °hemelse koninkrijk. Hem zij de heerlijkheid in de aionen van de aionen. Amen.
- 19 Groet* Prisca en Aquilla en het huis van Onesiphorus.
- 20 Erastus blijft* in Korinthe, maar Trofimus heb ik ziek achtergelaten* in Milete.
- 21 Beijver* je vóór de winter te komen*. Jou groeten Ebulus en Pudens en Linus en Claudia en al de broeders.
- 22 De Heer zij met jouw geest. De genade zij met jullie.

De kerk in puin

Bibliografie

- Allen, Stuart – *Letters from prison*, Berean Publishing Trust, 1965
- Anderson, Sir Robert (1841-1918), *The Buddha of Christendom*, Hodder & Stoughton, 1899.
- Arndt and Gingrich's *Greek-English Lexicon*, University of Chicago Press, 1952.
- Brogden, Chip, geciteerd in *Bible Student's Notebook*, Vol. 7, no. 161.
- Bullinger, E.W. (1837-1913), *The Companion Bible*, Kregel Publications.
- Darby, J.N. (1800-1882), *The Synopsis of the Books of the Bible*, Bible Truth Depot
- Gallentine, Duane, *He Gave Gifts Unto Men*, Bible Student's Press.
- Hole, F.B, *Paul's Epistles*, Central Bible Hammond Trust
- Knoch, A.E.,(1874-1965), *The Problem of Evil*, Concordant Publishing Concern 2008.
- McCroskey, D.L.(1902-1991), *II Timothy: The Divine Outline of World Apostasy*, Last Day Messenger, Non-Dec., 1975.
- Reynolds, Jr, Marion H. (1919-1997), *Standing Alone*, Foundation Magazine.
- Scofield, C.I. (1843-1921), *Scofield reference Bible*, Oxford Press
- Scofield, C.I. (1843-1921), *The Scofield Bible Correspondence Course*, Moody Bible Institute, 1960.
- Stam, C.R. (1909-2003), *The Pastoral Epistles*, Berean Bible Society.
- Strong, James. *The Exhaustive Concordance of the Bible*.
- Thayer, Joseph H., *Thayer's Greek-English Lexicon of the New Testament*; Baker, Grand Rapids(1995)
- Vincent, Martin R., *Word Studies in the New Testament*, 1886.
- Welch, Charles (1888-1967), *The Berean Expositor XXXI*, Berean Publishing Trust.
- Williams, George (1850-1928), *Student's Commentary on the Holy Scriptures*; Kregel Publications.

De kerk in puin

Aanbevolen leesmateriaal

(alleen in het Engels)

The Church Epistles: door E.W. Bullinger. Bullinger verdedigt Paulus' brieven als Gods unieke onthulling, de grote waarheid uiteenzettend van het geheimenis, het Lichaam van Christus. In dit deel richt hij zich op Paulus' brieven aan de kerken.

God's Eonian Purpose door Adlai Loudy. Dit werk is een grondige bespreking van Gods plan en doelstelling, veel van de meest fundamentele temas van de Schrift bijeen brengend, zoals *The Beginning of Creation, The Eons and Administrations, Justification, The Conciliation, Completeness in Christ* en *The Goal of the Universe*. Deze en andere belangrijk onderwerpen worden gepresenteerd op een interessante en informatieve wijze, met een beroep op de ernstige student van de Schrift voor de versterking van het geloof. Het boek bevat kaarten en illustraties die een welkome visuele aanvulling geven op de tekst. We leven in een tijd waarin weinig gelovigen een goed begrip hebben van de waarheid dat God een doel heeft. Velen redeneren dat zolang zichzelf gered worden, niets anders echt van belang is. Maar Christus kennen en zich verheugen in de heerlijkheid van God is net zo belangrijk. We moeten naar Zijn woord luisteren en de heerlijke onthullingen ontvangen die Hij heeft gemaakt met betrekking tot Zijn werkingen en doelstelling, als we echte vreugde en bevredigende vrede willen bezitten.

The Gospel of Our Salvation, door Adlai Loudy. Dit boek onderzoekt de verschillende evangeliën van de Schrift, met een speciale nadruk op de boodschap van Gods genade voor gelovigen vandaag.

The Mystery: Secret Truth Revealed, door E.W. Bullinger. Er is geen onderwerp dat van groter belang is voor de kerk dan dat welk "Het geheimenis" wordt genoemd. Vijf geheimenissen worden nauwkeurig onder de loep genomen en er wordt nadruk gelegd op het "Grote geheimenis" over het "Lichaam van Christus".

The Mystery of the Gospel, door A.E. Knoch. De "geheimenissen" in Gods heilige woord zijn eenvoudige geheimen. Ooit waren ze verborgen en konden niet gekend worden. Toen Paulus, de apostel voor de heidenen, gevangen werd gehouden in Rome, was zijn brandend verlangen het Geheimenis wijd uit te delen. Hij kon niet langer naar de ecclesias gaan om Gods heerlijke onthulling over te brengen, dus vraagt hij in Efeze 6:19 zijn lezers om voor hem te bidden zodat hij zijn mond met vrijmoedigheid zou kunnen openen "om het geheimenis van het evangelie bekend te maken."

The Revelation of the Mystery, door Robert C. Brock. Een boekje dat een overzicht geeft van de geheimenisonthulling die aan Paulus, de apostel, werd toevertrouwd.

To Enlighten All as to the Secret, door A.E. Knoch. De brief aan de Efeziërs is een uiteenzetting van de definitie van de huidige geheime bedeling, waarvan Paulus de uitdeler werd.

Why Paul? door A.A. Sandoz. Een Bijbelstudie in 25 punten die Paulus' onderscheiden hemelse roeping en bediening uiteenzet; praktische waarheid, verhuld door traditie.

Al dit materiaal is beschikbaar bij:

www.studyshelf.com

1-800-784-6010

